

ಅತ್ಯಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊನದಾಗಿರುವದು (4:17-32)

ಎಫೆನದವರು ತಮ್ಮ ಕರೆಯಬಿಕೆಯಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದಾದರೆ (4:1, 2), ಅವರು ಬಿಕ್ಯುಪ್ಲಷ್ಟ್ ಪರಾಗಿರುವದು ಮಹತ್ವಪ್ರಭ್ಯಾದಾಗಿದೆ (4:3-6, 13-16). ಶ್ರವಣಿಂಬು ಕೈನ್ತಲಿನೂ ಕೂಡಾ ಮನಸ್ಸಿನ ಹೊನದಾಗುವಿಕೆಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ. 4:17-32ರಲ್ಲ, ಅವರು ನಲಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲ್ಪಡತ್ತೆ ಹೇಗೆ ತಿರುಗಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಹೊಲಿಸು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

“ಕರ್ತೃಲೆಯಂದ ಬೆಳಕಿನಡೆ ತಿರುಗಿ” (4:17-19)

¹⁷ಅದದಲಿಂದ ಅನ್ಯಜನರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಲ್ರಿಕಾರ ನಿಂಬು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಕರ್ತನಾಲ್ಯಾರುವವನಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ¹⁸ಅವರು ನಿತ್ಯಯೋಜನವಾದ ಬಧಿಯಳ್ಳಿಪರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮೊಬ್ಬಾಗಿ ಹೇಗೆಂದೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಕಾಲಣ್ಣದ ಸಿಬಿತ್ತದಿಂದಲೂ ತಮ್ಮಲ್ಯಾರುವ ಅಳ್ಳಾನದ ಸಿಬಿತ್ತದಿಂದಲೂ ದೇವಲಿಂದಾಗುವ ಜಿವಂತಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ¹⁹ಅವರು ತಮ್ಮ ದುಸ್ತಿತಿಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಪ್ರಾ ಜಂತನದೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಂಡುತ್ತಣ್ಣೆ ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಣ್ಣು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಅಳುಧ್ರುವ್ಯಾಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಾರ್ಥಿಯಂದ ನಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವರ್ಜನ 17. ಹೊಲಿಸು ತಾನು ಹುರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ತಾನು ಕೊಡಲರುವ ನಿಯೋಗದ ಹಿಂದಿರುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು, ಅವಸರವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದದಲಿಂದ ... ಕರ್ತನಾಲ್ಯಾರುವವನಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಇದು ಹಿಂದೆ 4:1ರಲ್ಲಿನ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಿಕೆಯ ವಿಜಾರವಾಗಿ, ಉಪದೇಶ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಹೊಲಿಸು ದೇವರಿಗೊಳಿಸ್ತರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಬರದನು ಎಂಬಿಸ್ತು ತೋಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅತನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಬೋಳಿಸಿಗೆಳಿಸ್ತು ಬೋಳಿಸಿನತ್ತು ಎಂದು ಅತನು ಯೋಜಿಸಲಾಲ್ಲ; ದೇವರು ಅತನಿಗೆ ತನ್ನ ಅತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಈ ಹೋಳಿಸಿಗೆಳಿಸ್ತು ತನ್ನ ಶ್ರುತಿಸಿದಿಂದೆ ಎಂದು ಅತನು ನಂಬಿಸನು (1 ಕೊಲಿಂಫ 2:10). “ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳು” ಎಂಬ ಹದವು (marturomai), ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕರೆಕಳುಹಿಸುವ ವಿಜಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಹೊಲಿಸು ಈ ಸೂಚನೆಗೆಳಿಸ್ತು ಕರ್ತನಾನ್ನು ತನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ಕರೆಯಲಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು “ಮನುಷ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಕಾಪಿಸಿದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೇಳದೆ ದೇವರಾತ್ಮನು ಕಲಸಿಕೊಣ್ಣ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿ ಅತ್ಯ ನಂಬಿಂಫಾದವರುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಿಗೆ ಯುತ್ತವಾದ ಲಿಲಿಯಲ್ಲ” ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (1 ಕೊಲಿಂಫ 2:13). ಅತ್ಯಿಕ ಜನರು ತನ್ನ ಬರಹಗಳನ್ನು “ಕರ್ತನ ಆಳ್ವಿ”ಯೆಂಬಂತೆ ಗುರುತಿಸುವರು ಎಂದು ಹೊಲಿಸು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಹೊಲಿಸು “ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬರದಿರುವ ನಂಗತಿಗಳ ಕರ್ತನ ವಿಧಿಯೇ ಎಂದು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (1 ಕೊಲಿಂಫ 14:37).

ಹೊಲಿಸು ಅನ್ಯಜನರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಲ್ರಿಕಾರ ನಿಂಬು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ

ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಎಫೆನೆದವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾಹಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. “ನಡೆ” (peripateo) ಎಂಬ ಹದಳ್ 2:2 ಮತ್ತು 4:1ರಲ್ಲಿ ಬಜಕೆಯಾದ ಅದೇ ಕ್ರಿಯಾಪದವಾಗಿದೆ. “ಅನ್ಯಜನರು” ಎಂಬುದು ದೇವರನ್ನು ಜಣ್ಣ ನಡೆಯುವ ಅಥವಾ ಜೀವನ ಶೈಲಿಕೊಂಡಿದ ಇಂಥರನನ್ನು ಎಫೆನೆದ ಕೈಸ್ತಿಗೆ ವೃತ್ಯಾನವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ತೀನುಳಿಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಕರೆಯ ಬಿಕಿನಿಗಳ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ, ತಮ್ಮ ನಂಮಾಜದಲ್ಲ ನಂತರಂದವಾಗಿ ಇನ್ನುವಾದ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ಎದುರುನೋಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯಜನರ ತೀನುಳಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. (ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಅನ್ಯಜನರ ಹಿಂದಿನ ವೃತ್ಯಾಕಾರಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಲವರ್ತೆತವಾದ ನಂತರ ಅವಲಿಂದ ಅಜ್ಞಾಸ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದವರ ವೃತ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.) ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಅಥವಾ ಅನ್ಯಜನಾಗಿ ತೀನುಳಿಗಾಗಿ, ಅವಲಿಗೆ ಹೊಲನು ಈ ವೇದಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಂಥ ಸಿರಂತರವಾದ ಪ್ರೌಲಾಪಕ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಇದೆ. ಎಫೆನೆದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಗುಂಪಿನ ಜನರು ಇದ್ದರೂ: ಅನ್ಯಜನಾಗಿ ಯೆಹೂದ್ಯರು, ಹಲವರ್ತೆತರಾಗಿದ ಅನ್ಯಜನರು, ಮತ್ತು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನಾಗಿದವರು ಇಬ್ಬರೂ ಬಲ್ಲಿಂತ “ದೇವರು ಶಿಲಾಬಿಯ ಮೂಲಕ” ತೀನುಳಿ ಮರುಸಂಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ “ಒಂದೇ ದೇಹದ್ದ” “ಒಬ್ಬ ನಂಜನ ಮನುಷ್ಯ”ನಿಂದಾದ ತೀನುಳಿ (2:15, 16). ಹೊಲನು, “ಯೆಹೂದಿಗಳು” ಮತ್ತು “ರ್ಯಾಕರು” ಮತ್ತು “ನಭಿಯ” ದೇವರು ಎಂದು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ಗುಂಪನ್ನು 1 ಕೊಲಂಧ 10:32ರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ವರ್ಜನ 18. ಸಿಕ್ಕುಯೋಜನವಾದ [ಅನ್ಯಜನರು] ಬಳಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಎಂಬುದು ಮೂರು ಬಿಜಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. (1) ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಹಿಂದಿನ ಜೀವಿತ ಮತ್ತು ತೀನುಳಿಯ ಅವರ ಹೊನ ಜೀವಿತದ ಮಧ್ಯದ ಸ್ವಿಕರಿತವಾದ ಇನ್ನುತ್ತೇಯನ್ನು ಹೊಲನು ತೊಳಿನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅನ್ಯಜನರ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಬಂಡಿನಬಹುದಾದಂಥದ್ದು ಯಾವಧಾ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಇಲ್ಲಾ. ಆದರೆ ಆತನು ತೀನುಳಿಲ್ಲದ ಕರ್ತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಜೀವಿತವನ್ನು ಆತನು ದೃಷ್ಟಾಂತೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. (2) ಅವರು ತೀನುಳಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಹೊನಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಿನುವಂತೆ ಈ ತೀನುಳಿಗೆ ಹೊಲನು ಬೋಳಿಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. “ಆಗ” ಮತ್ತು “ಕರ್ನಿನ” ಅವರ ಜೀವಿತದ ಲೀತಿಯ ಮಧ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ವೃತ್ಯಾನವು ಎಂದರೆ ಆತನ ಬೋಳಿಸೆಯ ಅವರ ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಾಲಯಾಗಿದ್ದೀ ಆಗಿದೆ. (3) ಈ ಅಶೋನ್ತುಲನು ಆಲೋಜನೆಯ ಲೀತಿಯಿಂದ ಕೂರಂಭಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು ಯಾಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಚೊಡಲು ಯೋಜನುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆ ಅಲೋಜನೆಗಳ ಕಾಯಿದತ್ತ ನಡೆಸುವವು ಆಗಿವೆ.

“ಸಿಕ್ಕುಯೋಜನ” (mataiotēs) ಎಂಬುದು ಹಾಾಯಾದಂಥದ್ದು ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶರಹಿತವಾದಂಥದ್ದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. “ಸಿಕ್ಕುಯೋಜನವಾದ ಬುಳಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ” ಎಂಬುದು ಮುಖಾತನದ ತರ್ಕ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾತನದ ಮನನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಾಗಿದೆ (ಸೋಳಿಲ ರೋಮಾತ್ರ 1:21, 28). ಈ ಅನ್ಯಜನಲಿಗೆ ಇಂಥ ಬಿಜಾರಗಳು ತೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. “ಹೀಗಾಗಿ, ದೇವಲಿಗೆ ಸಲಯಾದ ಸಂಬಂಧದ ತೊರತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅನ್ಯಜನರ ಯೋಜನೆಯ ಅಪಾಯಿಕರವಾದ ಕುಂದಿನಿಂದ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಇದು ನೈಜತ್ವದ ಮೇಲನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಮುಖಾತನದಿಂದ ನುಆಗೆ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಜಡ್ಡಿಕೊಂಡಿದೆ.”

ಅನ್ಯಜನರ ಮಾನಸ್ತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಬಿರಜಿಯ ಮುಂದುವರೆಯಲು. ಅವರ ಮನನ್ನು ಚೋಬಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದು “ಸಿಕ್ಕುಯೋಜನವಾದ ಬುಳಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ” ಎಂಬುದರ ಮೇಲನ ವ್ಯಾಪ್ಯಾನವಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಒದಗಿಸುವ ಬೆಳಕು ಒತ್ತುವಿಟ್ಟು ಮತ್ತು

తిరస్కరించాడ కారణ అన్యజననర యోజనలేయ ముఖించేయు హోరగె బంతు. అపనంబుగుస్తురాద అన్యజనను మత్తు కైశ్వరు మధ్యద వ్యవాయామపు బలు నిషీతంచాద ద్వాగిత్తు; ఈ బిశ్వాసిగటు దేవర నత్యక్షేత్రిభిధేయాదపరా మత్తు “మనొనెట్రె బేంగినుచ ...” తమ్మి “కణ్ణగిద్దపరా ఆగిద్దారు.” అన్యజననర అలతుకొట్టువికేయ కణ్ణగటు ఆలోజనా ప్రావేశంచాగి కహ్వాగిరుపుదలంద, అపరు నత్యద మత్తు బేంగిన మూలదింద దేవలందాగుప జీవక్షేత్ర అన్యరాగిద్దారే. అపరు దేవలంద చిములవించాగిరుపుదలంద, అపరు ఆత్మిక జీవితపు ఇల్లపాగిదే. అపరు “అపరాధగళ మత్తు హాజగం దేసేయంద నత్యపరాగిద్దారే” (2:1) మత్తు తమ్మి హాజగం నంబళచాగి నిత్యమురణవన్ను మాత్ర ఎదురుసోండువపరాగిద్దారే (రోమాపుర 6:23). అపర బేంగిన తిరస్కరించువికేయు జీవితద తిరస్కరించువుకేయు ఆగిదే.

దేవర జీవితదింద అన్యజననర బహిష్కరించువికేయు “దేవలందాగుప జీవక్షేత్ర అన్యరాగిద్దారే.” అపర జ్ఞానద కేంరారెయు స్థాభాదరల్లన శిష్టుజారద కారణదింద అపరు అపలగే కోడల్లట్ట దేవర బేంగిన్న తిరస్కరిసిదయు (సోండిల రోమాపుర 1:18-23). అపరు తమ్మి హృదయిద కాలిష్టుద సిమిత్తుదిందలూ అజ్ఞానిగటు ఆగిద్దారు. “దేవరు అలయదే ఇరులు మత్తు ఆతను తోట్ట బేంగిను మత్తు జీవితద బిచుధ శిష్టుజారదింద తమ్మి హృదయిగణన్ను కలణమాడికోట్టుపుదన్ను అపరు అయ్యిమాడికేండిద్దారు.” “కలింతి” ఇదు (*parōntasis*) భాషాంతరచాగిదే మత్తు హోన ఒడంబడికేయల్ల రాహతక్కువాగి బళనల్లట్టంతక “నిత్యయోజక అధవా తురుడుతన” ఎంబుదాగిదే.² వజన 18రల్ల మత్తు హోన ఒడంబడికేయ ఇన్ను ఇతర ఎరడు కడెగళ్ల ఇదు కండుబందిదే (మాక్ర 3:5; రోమాపుర 11:25), ఇదు “మానసిక అధవా నేపిత కలింతి” ఎంబంతే బళనల్లట్టిదే.³ “హృదయ” (*kardia*), ఎంబుదు భాషాంతరచాగిద్దు, “దృషితి, మత్తు ఆత్మిక, మత్తు మానసిక జీవితద స్థాభ” ఎంబధంవన్ను కోడుపుదాగిదే.⁴ తన్న హృదయదల్ల స్ఫోర్జేయంద కలణవాద ఒబ్బును దేవర బగ్గె అలిబిల్లదవనూ, నిలంక్షుపుళ్ళపనూ, మత్తు ఆత్మిక కత్తలియల్ల కాణిసుచునూ ఆగిరుత్తానే.

పజన 19. రోమాపుర 1రల్లయదంతే, ఇల్ల విచలించినల్లట్టంథ జనరు తమగే కోట్టంథ బేంగిన్న సిరాకలనందచపరు ఆగిద్దారే; అపర హృదయపు కలింతచాగిదే, మత్తు ఇన్ను దుష్టాగుప్పిద్దారే. అపరు ఎంబుదు కోరిగినుపుదరల్ల ఇద్దంథ నిషీత నందభాగిల్లన అపర కలింతయు కిందే సొజిసల్లట్టంథ వృత్తిగాగే నంబంధిసిద్దు ఆగిదే. అపరు తమ్మి దుస్సితిగాగి ఎంబుదు *apēlgekotes*ద భాషాంతరచాగిదే మత్తు “నోచు అధవా దుసువన్ను భావనరహితచాగుచంతే ... ముద్రేకాకుచదు” ఎంబధంవన్ను కోడుపుదాగిదే.⁵ నాచుధ్వంవన్ను బీఎద పేఁదనేయ మననాఖ్యయ అనుభవపు, ఈ అన్యజనను తమ్మున్న తాపు హాజమయి జీవితద లింగినే నంబుణిచాగి ఒప్పిసికోట్టిద్దారే ఎందాగిదే. అపరు ఎల్లు బిధవాద అశ్వద్ధక్కుక్కుగణన్ను అతాలీయంద నడిసుచపరాగిద్దారే ఎందు చేఁధభాగపు హేఁటుపుదాగిదే. ఇదు కేఁపల అన్యజనలంద మాడల్లట్టు ఆగిదే ఎందల్ల, ఆదరే కెలపు నాల అపరు ఆయల్లట్టపుదఱూ ఇదే లింగమాడుచపరాగిద్దారే.

అన్యజననర అయ్యియన్ను మారు హదగటు చణిసుత్తపే: “బడతన,” “అశుద్ధ కృత్యగటు” మత్తు “అతాలీ,” “బడతన” (*aselgeia*) ఎంబుదర అధంపు “కేఁయచాద

ಬಡತನ” ಎಂದಾಗಿದೆ; “ಅಶುದ್ಧ ಕೃತ್ಯಗಳು” (akatharsia) “ಬಿಶಾಲಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಹಲಿಶುದ್ಧತೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ; ಮತ್ತು “ಅತ್ಯಾಶೀ” (pleonexia) ಎಂಬುದು “ಹಿಡಿತವಿಲ್ಲದ ಅತ್ಯಾಶೀಯ ಇಟ್ಟಿಗಳು” ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವವು ಆಗಿದೆ.⁶ ಅನ್ಯಜನರ ಅಪ್ಯಾಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ದೇವರು ಅವರ ದೇವರಲ್ಲಿದ ನಡತೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಜಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಸೋಂಡಿಲ ರೋಮಾತ್ತರ 1:24, 26, 28).

ಷಟ್ಕಂಖಿತವನವನ್ನು ಜಿಷ್ಟುಬಿಡಿತ ಹೊನಡಾಗಿಯವತ್ತೆ ತಿರುಗಿ (4:20-24)

“ಷಟ್ಕಂಖಿತವನವನ್ನು ಜಿಷ್ಟುಬಿಡಿತ” (4:20-22)

²⁰ನಿಂಬಾದರೋ ಶ್ರೀನ್ತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಂಥದೆಂದು ಕಲಾತ್ಮಕಾಳ್ಯಾಲ್ಲ. ²¹ಅತನನ್ನೇ ಕೇಳಿದಿರಲ್ಲಾ, ಅತನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂಥದೆಂದು ಹೊಂದಿದಿರಲ್ಲಾ. ²²ಯೀಂನುಬಿನಲ್ಲಿರುವ ನರ್ವೋಜಹದೆಂದು ಯಾವದೆಂದರೆ - ನಿಂವು ನಿಷ್ಪ್ರಾಣಿ ಹಿಂದಿನ ನಡತೆಯನ್ನು ಅನುನಳಿಸದೆ ಶೂರಂ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿಜಡಿತೆಂತು; ಅದು ಹೊಂನ ಕರವಾದ ದುರಾಶಿಗಳಿಂದ ಕೆಷ್ಟು ಹೊಂಗಿವಂಥಿದ್ದು.

ವರ್ಜನಗಳ 20-22. ಹೊಲನು ಅವರ ಇಂದಿನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಶೂರಂಜನುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿಂಬಾದರೋ ಶ್ರೀನ್ತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಂಥದೆಂದು ಕಲಾತ್ಮಕಾಳ್ಯಾಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಶ್ರೀನ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಾನುವಾಗ ನಿಂವು ಕಲಾಯಿದಿರುವುದೇ” ಎಂದು NLT ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಹೊಲನು ಈ ಭಾಗವನ್ನು 4:17ರಲ್ಲ “ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು” ಹೇಳಿದ ಮೂಲಕ ಶೂರಂಜನುತ್ತಾನೆ. “ಆದುದಲಿಂದ ... ನಿಂವು ... ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು” ಎಂಬುದರ ಅಕ್ಷರನಹ ಭಾಷಾಂತರವು “ಆದರೆ ನಿಂವೆಲ್ಲಾ” ಎಂದಾಗಿರಬಹುದು. ಹೊಲನ ಮಾತ್ರಗಳು ನಿಷ್ಟಿತವಾಗಿ “ನಿಂವು” ಎಂಬುದರ ಜೊತೆ “ಅನ್ಯಜನರು” ಎಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದಂತಿಮೆ (4:17). “ಕಲ್ಪ” ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಹಡವು ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಎಫೆನದ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ನೂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಂತರುವಿಲ್ಲ. “ಶ್ರೀನ್ತನ ಕಲಾಯಿವಿಕೆಯು” ಅಕ್ಷರನಹ, “ಶ್ರೀನ್ತನನ್ನು ಕಲಾಯಿಪುದಾಗಿದೆ.” ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 3:10ರಲ್ಲ, “ಅತನನ್ನು ಅಲಯುವದು” ಹೊಲನು ತನ್ನ ಅಶಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಕೊಲೆಸ್ತೇ 2:6ರಲ್ಲ “ಶ್ರೀನ್ತಯೀಂನುವನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯನಿಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದುವರು” ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಚೇದಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವದು - ಎಫೆನ 4:17-32ನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು - ಶ್ರೀನ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಯ ಅಥವಾ ಶ್ರೀನ್ತ ತತ್ತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬ್ಯಾಪ್ತಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ಈ ಚೇದಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನ್ತನು ಪೈಯಕ್ಕಿಯ ವಿಷಯ ಆಗಿದ್ದಾನೆ; ಅತನು ಹೋಳಿಸಿದಂಥವನು, ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಂಥವನೂ, ಬಲ್ಲಂತವನು, ಮತ್ತು ಎಜನದವರು ತಿಳಿದಂಥವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ಹೊಲನು ತನ್ನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಬಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ: ನಿಂಬಾದರೋ ... ಅತನನ್ನೇ ಕೇಳಿದಿರಲ್ಲಾ, ಅತನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂಥದೆಂದು ಹೊಂದಿದಿರಲ್ಲಾ. ಯೀಂನುಬಿನಲ್ಲಿರುವ ನರ್ವೋಜಹದೆಂದು. “ನಿಂಬಾದರೋ” (ಪಾಸ್ತಪಾಗಿ) ಇದು ಟ್ರೈಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅವ್ಯಯಗಳಲ್ಲ, *ei* (“if”) ಮತ್ತು *ge* (“ಬಾಸ್ತವಪಾಗಿ, ಅದನು ನೋಡುತ್ತಾ”) ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ. “ನಲಿಯಾಗಿ ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು ನಂಬಿವಂಥ ಒಂದು ಸಂಗತಿ” ಎಂದು ನೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪದಗಳನ್ನು ಜೊತೆಯಾಗಿ ನೋಡುವುದು ಆಗಿದೆ.⁷ ಹೊಲನು ತಾನು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತೃಕ್ಕಿನುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಂತರಿನುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೃಢವಾದ ಮತ್ತು ನಲಿಯಾದ

ಕೆಲ್ವನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೆದ್ದಾನೆ.

“ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಹೊಲನು ಎಫೆಸದವರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (ಸೋಂಡಿಲ 1:13). ಅವರು ಅಪ್ಪೊನ್ತಲರಾದ ಹೊಲನಿಂದ ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನರ್ತ್ಯದ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಆತನ ನಂದೆಳದ ಮೂಲಕ “ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ” (ಸೋಂಡಿಲ ಕೊಲೊನ್‌ 1:5; ಅಪ್ಪೊನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 19:1-10).

ತೀಸುನನ್ನು ಕೇಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೀಕ್ ವೇಭಾಗವು ತೀಸುಸಿಗೆ ಎಂಬಂತೆ ದ್ವಿತೀಯ ವಿಭಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ “ಕೇಳು” ... ಎಂಬುದು ನರ್ವನಾಮವಾಗಿದೆ. [ಈ ಹದದ] ಜೊತೆಯಾರ ಮಾತಾಗಳ ಕೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿಯೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತಭುತ್ವದೆಡೆಗೆ ಸಿಲ್ಲಪುದಾಗಿದ್ದು. ಕೇಳುವಂತಹನು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದ್ವಿತೀಯ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಇರುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಹಿಂಗೆ ತೀಸುನ ಬಗೆಗೆ ಕೇಳುವದು ತೀಸುನ ಬಗೆಗೆ ಜೊಂಟಿಕಾದದನ್ನು ಹಡೆಯುವುದರ ಕೊನೆ ಎಂದಾಗಿದೆ.⁸

ಎಫೆಸದವರು ತೀಸುನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಾರ್ಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದರು (4:20). ಈ ಆರಂಭಕ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಅವರು ತೀಸುನಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾನ್ನಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. “ಆತನನ್ನೇ ಕೇಳಿದಿರಲ್ಲ” ಎಂಬುದು ತಮ್ಮನ್ನು ಶೈಶವರಾಜುಗಿನಸಲು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದ ಆರಂಭಕ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ಅವರು ಸ್ವಿಕರಿಸಿದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೂಜಿಸುಪುದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಹಲವರ್ತನೆಯ ನಂತರ “ಆತನಲ್ಲ” ಬೋಧಿ ನಲ್ಪಡುವದು, “ಆತನಲ್ಲ” ಆಪ್ತಿಕ ಪ್ರಾಣಿಯ ಅವರಾಲ್ಲ ಹಲಣಾಮಗೊಂಡಿತು.

“ಯೇನುವಿನಲ್ಲಿರುವ ನಂತೆಕ್ಕೆಹದೇಶವು” ಎಂಬುದು ಯೇನುವು ನರ್ತ್ಯದ ನಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಬುದನ್ನು ನೆನಹಿಸುಪುದಾಗಿದೆ (ಸೋಂಡಿಲ 14:6). ಯೇನುವಿನ ಬಗೆಗಿನ ನರ್ತವು ಎಫೆಸದವರು ಕೇಳಿದ ಮತ್ತು ಸ್ವಿಕರಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಜನರ ಹಾಗೆ ಜೀವಿಸಬಾರದೆಂದು “ಆತನಲ್ಲ ಅವರು ಕಲನಲ್ಪಟ್ಟ ನರ್ತವು ಅಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಹೊನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿಸುಪುದನ್ನು ಅವರು ತೀಸುನಲ್ಲ ಕಂಡುಕೊಂಡರು.”

ಮಾರು ಕಾಯಿಗಳ ವಜನ 22ರಂದ ವಜನ 24ರವರೆಗೆ ನೂಜಿತಾರಾಗಿದೆ. ಎಫೆಸದವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಲನಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಪ್ಪೊನ್ತಲನು ಬಿವರಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ (4:21), ಅಥವಾ ಈ ಕಾಯಿಗಳ ನಹೋದರರು ಕಲನಲ್ಪಟಿಂಥ ಹಲಣಾಮಗಳ ಅಗಿಬೇ? “ಸಿಂಹ ಕೇಳಿದಿರಲ್ಲಾ ... ಕಲನಲ್ಪಟಿರಲ್ಲಾ” ಮತ್ತು “ಸಿಂಹ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಜಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳಿದ್ದೀಲಿಂದ ಅವರು ಬಹುಶಃ ಅತ್ಯಗ್ರಹಿಸಿರಲ್ಲ. ಇದರ ಅಥವಾ ಯಾವುದು ಕಲನಲ್ಪಟಿರಲ್ಲಾ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಅವರ ಬಿಧೇಯತೆಯ ಹಲಣಾಮದೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಬಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೊಲನು ಹೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತ್ರಿನಲ್ಲ, ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಕಲನಲ್ಪಟಿರಲ್ಲಾರೆ ಮತ್ತು ತಾವು ಶೈಶವರಾದಾಗ “ಪೂರ್ವನ್ನಭಾವವನ್ನು” ತೆಗೆದುಹಾಕಿಜಡುವ ಮೂಲಕ ಬೋಧನೆಗೆ ತ್ವರಿತ್ಯಾಸಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊದಲ ಕಾಯಿ ಪು ಪೂರ್ವನ್ನಭಾವವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿಜಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲನವು ನಲಿಯಾಗಿ ಯಾವಾಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ವಜನವು ನೂಜಿಸಿಲ್ಲ; ಹೇಗೆನೋ, ರೋಮಾಪುರ 6:2-6 ಹೇಳುವಂತೆ, ತೀಸುನಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾನ್ನಾನ ಹೊಂದಿದವರು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೂಳಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಲಂಟಿಯಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹಾಷಕಾಗಿ ನಾಯಿತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಹೊನಜೀವಿತದಲ್ಲ ಎಜ್ಞನಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಮರಣಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ತೀಸುನೊಂದಿಗೆ ಪುನರುತ್ತಾನೆ ಹೊಂದಿದವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಲನು ವಜನ 4ರಿಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವನ್ನಭಾವವು ತೀಸುನ ಕೂಡ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟಿಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀವೆ.” “ಪೂರ್ವನ್ನಭಾವ ... ನೂತನನ್ನಭಾವ” ಎಂಬ ಈ ಹಲಜ್ಞಿದದರಲ್ಲಿರುವ

ಬಿಷಯವು (4:20-24) ನಹ ರೋಮಾತ್ಮರ ನನ್ನ ಹೆಲನು ಬರೆಯಾಗಿ ಅತನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಮಂದೆ, ಯಾರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ದೀಕ್ಷಾನ್ನಾನ ಹೊಂಡಿರುವವರು “ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರಾಗಿ”ಯವ (ಗಲಾತ್ಯ 3:27) ನಾತನ ಜೀವಿತ ಪನ್ನು ತ್ರಣ್ಣಿಸಿರುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ಬಂಡಿತಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದ್ದಲಿಂದ, 4:22ರಣಿನ ಕಾರ್ಯಗೈನ್ನರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸಿತವಾದ ಸಮಯವು ಹಳೆಯದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವಾಗ ದೀಕ್ಷಾನ್ನಾನದಲ್ಲ ಸಮಯದಲ್ಲ ಅದು ಕಂಡುಬರುವುದಾಗಿದೆ.

“ಕ್ರಾವಂ ಸ್ವಭಾವದ” ಬಿಜಾರದಲ್ಲಿ “ಹಳೆಯದು” (palaios) ಎಂಬುದು “ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ, ಶಿಥಿಲಗೊಂಡ, ಉಪಯೋಗಿಲ್ಲದೆ”⁹ “ಸ್ವಭಾವ” (anthrōpos) ಎಂದು ನಾಜಿನುವುದಾಗಿದೆ. “ಕ್ರಾವಂ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು” ಜಣ್ಣಿಜಡುವದು ಒಂದು ಸಿಕ್ಕಿತ ದೋಷವನ್ನು ಎತ್ತಿಡುವದು ನರಕವಾದದ್ದೇನಲ್ಲ, ಅದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿಯಾಡನೆ ಒಂದು ನಿಷಾಂತರ ತಡೆಯಾಗಿದೆ. ಜಣ್ಣಿಜಡುವಂಥಿಂದ “ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಹಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನು ಹಾಪದಿಂದ ಅಳಲ್ಪಡುವ ಜೀವಿತದಿಂದ ನಡೆನಲ್ಪಡುವುದೇ ಅಗಿದೆ.”¹⁰

ಹಳೆಯ ಸ್ವಭಾವವು ಅದು ಮೋನಕರವಾದ ದುರಾಂಶಿಗಳಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೊಳೆನು ವಂಥಿಂದು. “ಕೆಟ್ಟುಹೊಳೆನುವಂಥಿಂದು” ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪರಮಾನ ಕೃದಂತವಾಗಿದ್ದು ಹಳೆಯ ಸ್ವಭಾವವು ಕೆಟ್ಟು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದರತ್ತ ನಡೆಯುವ ನಿರಂತರ ತ್ವಕ್ಯಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಿದೆ. “ದುರಾಶಿ” ಎಂಬುದು epithumia ದಿಂದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ಸಂಯುಕ್ತಿಗೆ ಆಶೀಯ ಹಷಾಹಚಿ” ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೊಡುವುದಾಗಿದೆ.¹¹ ಅಲ್ಲದೆ ಕರವಾದ ಜೀವಿತದ ವಾಗ್ಣಾನ ತೊಡುವ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಆಶೀಗಳು “ಮೋನಕರವಾದವು” ಅಗಿವೆ ಅದರೆ ಮೋನಕರವಾದ ಜೀವಿತದತ್ತ ನಡೆನುವವು ಅಗಿವೆ. ಕೆಟ್ಟುಹೊಳೆನುವಂಥಿಂದು ಅಸ್ಯಜನರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದಾರೆ (2:3). ಬಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ನುವಾರೆಯ ನಕ್ಯತ್ತೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಈ ಜೀವನಲ್ಲಿಯಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ (4:14, 15; 2 ಥಿಂಲೊನಿಕ 2:10). ಯಾವದು ನಿಜ ಮತ್ತು ಯಾವದು ನುಳ್ಳ ಎಂಬುದರ ಮಧ್ಯ ಬೇರೆಕಿನದೆ ಇರುವವರನ್ನು ನುಳ್ಳ ತತ್ವದಜೀವವನ್ನು ಮೋನಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ (ಸೋಂಡಿ ತೊಲೊನ್ಸೆ 2:8).

“ಹೊನಬಾಗಿದು” (4:23)

²³ಸಿಳವು ನಿಮ್ಮ ಅಂತಯೆದಲ್ಲ ಹೊನಬರಾಗಿ ನಾತನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

ವಜನ್ 23. ಮಾರು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲ ಮೊದಲನೆಯದು, ಎಫೆನದರೆ ತಾವು ದೀಕ್ಷಾನ್ನಾನ ಹೊಂದಿದಾಗ ಹಿಂದೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು “ಜಣ್ಣಿಜಡುವದು” ಎಂದಾಗಿತ್ತು. ಏರಡನೆಯದು ಸಿಳವು ನಿಮ್ಮ ಅಂತಯೆದಲ್ಲ ಹೊನಬರಾಗಿ ನಾತನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. “ಹೊನಬರಾಗಿ” (ananeoō) ಎಂಬುದು “ಅಂತಯೆದ ನುಧಾರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಹೊನಡಾಗುವುದು” ಅಗಿದೆ.¹² ಇಲ್ಲ ನಾಜಿನಲ್ವಷ್ಟ ವಾಗ್ಯರಣಾತ್ಮಕ ಲಿತಿಯ ಆ ಕಾರ್ಯವು ನಡೆಯುವಾಗ ಯಾವುದೇ ಬಿಹಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲದೆ “ನಿರಂತರವಾದ ... ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾಜಿನುವುದಾಗಿದೆ,” ಮತ್ತು “ಬಿಷಯವು ಅತನ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಆತನಿಗೆ ನಂಬಂಥಷಟ್ಟಿಂಥದ್ದನ್ನು” ತೋಲನುವಂಥಿದ್ದಾಗಿದೆ.¹³ ಯಾವಾಗ ಕಾರ್ಯವು ದೀಕ್ಷಾನ್ನಾನದ ಜೀವಿತದ ಉದ್ದಕ್ಕು ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

ಹೊಲನು ನಿಳವು “ಅಂತಯೆದಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತಮಾಡಿರುವುದಲಿಂದ “ಅಂತಯೆ” ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲ ಹಲಬುದ್ಧಾತ್ಮನನ್ನು ನಾಜಿನುತ್ತಿಲ್ಲ (ಬಿಹರಣೆಯ ಸೇರಣದೆಯಾಗಿದೆ). “ಮನನ್ಸ” (ಸ್ವಭಾವ) ಇದು ಅತನ ನಾಮಧ್ಯಾದ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಅಲರುಕೊಳ್ಳಬಿಕೆಯು

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ಮನೆಮಾಡಿದಂಥ ಜ್ಞಾನದ ಅಳತೆ ಆಗಿದ್ದು, “ಸ್ವೇತಕ ಯೋಜನೆಯ ಅಂಗ”¹⁴ ಆಗಿದೆ (ನೋಡಿಲ 4:17 ಮತ್ತು ರೋಮಾಪುರ 1:28; 7:23). “ಆತ್ಮ” ಎಂಬುದು “ಮನಸ್ಸು” ಇದರ ಜೀವತೆ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿ ನೂಡಿತವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇವರಡೂ ಬೆಳರಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಇದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವನೊಂದಿಗೆ ಅನೆಂಬ್ರೆಸ್ಯುತೆಯನ್ನು ಅನಂದಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಾಗಿದೆ (ಅದಿಕಾಂಡ 1:26, 27). 1 ಕೌಲಂಧ 14:14ರಲ್ಲ ಹೊಲನು “ಆತ್ಮ” ಮತ್ತು “ಮನಸ್ಸು” ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯ ಇನ್ನುತ್ತೇಯನ್ನು ಗೆರೆಯನ್ನು ಎಚೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥಾಗು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೊನ್ದಾಗಿಲೇಬೇಕಾದ (ಆತ್ಮದ) ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು (ಮನಸ್ಸಿನ) ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಾಮಧ್ಯಂದ ಕಾರಣ ಎಂಬ ಅಂಥ ಆಗಿರಲೇಬೇಕು (ನೋಡಿಲ ರೋಮಾಪುರ 12:2; 2 ಕೌಲಂಧ 4:16). ಕೈಸ್ತನು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನೂಡಿನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತೆ ತರುವಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲ ನೂಡಿನಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ರೂಪದ ಬಳಕೆಯು ಆಗಿದೆ.

“ಹೊನ್ದಿನವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” (4:24)

²⁴(ನೂಡಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ) ಅ ಸ್ವಭಾವವು ದೇವರ ಹೊಳಣಕೆಯ ಮೇಲೆಗೆ ನೆತ್ಯಾನುಗ್ರಹವಾದ ಸಿಂಪಿಯಂಷ್ಟಿದ್ದಾಗಿಯೂ ದೇವ ಭಯವುಷಂಷ್ಟಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಸಿಂಹಂಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ವರ್ಜನ 24. ಈ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲನು ಹೇನಲಿಸಿದ ಮೂರನೆಯ ಕಾರ್ಯವು ನೂಡಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಜಂಪ್ಯುಜಿಡುವಂತೆ, ಇದು ಅನಿದಿಂಜ್ಞ ನಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ನುಕ್ಕಿ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬನು ಕೈಸ್ತನಲ್ಲಿ ಇರುವವನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮನೆಯ ನದನ್ಯನೂ ಮತ್ತು ತುಂಬದವನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ (ನೋಡಿಲ 2:19).

ದೇವರ ಮಗುವಾದಂತಹೇ, ಕೈಸ್ತನು ತುಂಬಿಬಂದಂತೆ ಇರುವುದನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದ್ದಲಿಂದ, ನೂಡಿನ ಸ್ವಭಾವವು ದೇವರ ಹೊಳಣಕೆಯ ಮೇಲೆಗೆ ಇರುವುದಾಗಿ ಹೊಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನೂಡಿನ ಸ್ವಭಾವವು ಸ್ವಯಂದ ಲಂತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊನ್ದಾಗಿ ಇರುವುದಲ್ಲ (ಇದನ್ನು ವೃತ್ತಪಡಿಸಲು neos ಹೊಲನು ಬಳಸಿರಬಹುದು), ಆದರೆ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೊನ್ದಾಗಿರುವುದೇ ಆಗಿದ (kainos ದಿಂದ ವೃತ್ತಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ). ಈ ಹೊನ್ದಿನವು “ಹಳೆಯದನ್ನು ಬಿರೋದಿಸುವಂಥದ್ದು” ಹಳೆಯದು “ಕಾಲದ್ವರ್ತಕ್ಕೂ ಕಳಂತೆ” ಮಯವಾದಂದ್ದು ಎಂಬಧಂಪುಷ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ.¹⁵ ಸಂತರ ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲ, ಹೊಲನು “ದೇವರಿಗೆ ಹೀಳಿಯಾದ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಆತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರಾಗಿಲ್ಲ” (5:1) ಎಂಬ ಈ ಬಿಜಾರವನ್ನು ವೃತ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪತ್ರಕ್ಕಿಯಿಯ ಸ್ವಾಷ್ಟಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಮಾನವನನ್ನು ದೇವರು ನೆಲದ ಮಟ್ಟೆಸಿದ ಸ್ವಾಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಭಾವಿತಕ ಜೀವಿತದ ಉಸಿರನ್ನು ಅವಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ, ಆತನು ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯವಿಂದ ಹೊರಗೆ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯಕ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ತನ್ನಂತೆ ಇರಲು ಹೊನ್ದನ್ನಾಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. “ನತ್ಯಾಯಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕ್ರಿತ ಯೇಣವಿನಲ್ಲ ಸ್ವಾಷ್ಟಿನಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ” (2:10) ಎಂದು ಹೊಲನು ಆ ಬಿಜಾಸೀಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲ ಈ ಹಿಂದೆ ನಾವು ಸ್ವಾಷ್ಟಿಯ ಬಿಜಾರವನ್ನು ಎದುಲಸಿದ್ದೇಂದೆ. ದೇವರು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಮಧ್ಯದ ನಹಕಾರದಲ್ಲ ದೇವರು ತಾನೇ ಉಪಕ್ರಿಬಿಸುವುದನ್ನು ಈ ಪತ್ರಕ್ಕಿಯಿಯಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ (2:1-22) ಮತ್ತು ನಾವು ನುವಾತೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮತ್ತು ದೇಕ್ಷಾನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕೈಸ್ತನ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬಾಗ ಹೊನ್ದಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾವು ನಂತ್ರಾಣಗೊಳಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ (ಗಳಾತ್ 3:27).

ಕೈಸ್ತರಾಗುವವರಿಗೆ ಸಿಂಪಿಯಂಷ್ಟಿ ಗುಣವು ದಯವಾಲಸಿದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಮಾನವಸಿಗೆ

ತನ್ನದೇ ಆದ ನಿತ್ಯವಂತಿಕೆಯ ಇಲ್ಲ; ಅತನು ಹಾಹರಿಲ್ಲ ಜೀವಿಸುವಾಗ, ಅತನು “ನಿತ್ಯವಂತಿಕೆಯ ಹಂಗಿನವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ” (ರೋಮಾತ್ತರ 6:20). ಮಾನವನ ನಿತ್ಯವಂತಿಕೆಗಾಗಿ ತೀಕ್ಷ್ಣನು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದನು (1 ಕೊಲಿಂಥ 1:30) “ನಾವು ಆತನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕರಾದ ನಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾಗುವಂತೆ ದೇವರು ಹಾಖ್ಯಾನವಿಲ್ಲದ ಅತನನ್ನು ಸಮರ್ಗಣ್ಯರ ಹಾಹಸ್ಯರೂಪಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು” (2 ಕೊಲಿಂಥ 5:21). ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಬ್ಬನು ಸುವಾತೆಗೆ ಬಿಧೀಯನಾದರೆ, ಅತನು ನಿತ್ಯಗೆ ದಾಸನಾಗುತ್ತಾನೆ (ರೋಮಾತ್ತರ 6:17, 18). ತೀಕ್ಷ್ಣನಲ್ಲಿರುವವರು ನಿತ್ಯವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ದೇವರು ಹೊಣಿಸಿದ್ದಾನೆ: ಅದೇ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ನಿತ್ಯವಂತಿಕೆಯ ಇತರರೊಡನೆಯ ಸಮ್ಮಾನಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸಲ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಲ್ಲ ತಾನೇ ಅವಕಾಶವುದಾಗಿದೆ.

ಹಲಿಂದ್ರತೆಯೂ ನಹ ದೇವರಂತೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೂಜಿನಲ್ಲಿಜ್ಞದೆ ಮತ್ತು ಎಫೆನದವರು ದೇವರು ಹರುಳಿದ್ದಾದಂತೆ ಅವರೂ ಹರುಳಿದ್ದರು ಅಗಿದ್ದಾರೆ (ನೂಎಡಿಲ 1 ಜೆತ್ತ 1:16). ಇದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ, ನಿತ್ಯವಂತಿಕೆಯ ದೇವರ ಗುಣವಾಗಿದ್ದು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾನವಿಕ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅನುಕರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದು, ಹಲಿಂದ್ರತೆಯ ದೇವರಂತೆ ಇರುವದು ಮತ್ತು ಯಾವದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡುವದು ಅಗಿದೆ. ನೂತನ ಸೃಭಾವವು ಇತರರೊಡನೆಯ ಆತನ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ದೇವರೊಂದಿನ ಆತನ ಸಂಬಂಧ ಎರಡರಿಳ್ಯಾಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಾಂಗಿನಾಣವಾದ ನಿತ್ಯವಂತರಾಗಿ ಇರುವದು ಮತ್ತು ಹಲಿಂದ್ರರಾಗಿ ಇರುವದು ಅಗಿದೆ: ಅದು ದೇವರ ಪ್ರಕರಣಯ ಸರ್ವತ್ವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರ ಅನಿತ್ಯವಂತಿಕೆಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷಿಸುವದೂ ಎರಡು ಅಗಿದೆ (4:17-19).

“ನಂಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸರ್ವತ್ವದೇಗೆ ತಿರುಗಿತ್ತಾಕ್ಷಾವದು” (4:25)

²⁵ಅದುಕಾರಣ ಸುಳ್ಳಾಳುವದನ್ನು ಜಣ್ಣುಜಣ್ಣು ಶ್ರುತಿಯೊಳ್ಳಿಸು ತನ್ನ ನೌಯಿಬಂಧ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೇ ಅಡಳಿತ: ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬಿಲಿಗೊಳ್ಳಬು ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೆವಲ್ಲಾ.

ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ಕಾಯ್ದುಹಾಡಲು ನಡೆಯುವದು ಅಥವಾ ಜೀವಿಸುವದು ಒಬ್ಬ ಕೈತ್ತನು ಕಾಳಿಯಿರಿಕೆಯಲ್ಲ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಹೊಲನು ಈ ಕಾಯ್ದುವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ತೀಕ್ಷ್ಣನ ಭಾಗದಂತೆ ಇದ್ದು ಮನಸ್ಸಿನ ಆತ್ಮದ ನೂತನವಾಗಿಸಿಕಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾಗಿದೆ. 4:25-32ರಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಕೈತ್ತನು ಕತ್ತಲೆಯಂದ ಬೆಳಕಿನಿಡೆಗೆ, ಹಳೆಯ ಸೃಭಾವದಿಂದ ಹೊನ ಸೃಷ್ಟಿಯಕಡೆಗೆ ಹೇಗೆ ರಾಹಾಂತರಿಯಾದನು ಆತನ ನಿಕ್ಷಿತವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ವರ್ಜನ 25. ಇಲ್ಲಯ ಬಳಿದಾದವು ಜೆಕರ್ಯೆ 8:16ರ ಜಡಿ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯು ಹೊನತನವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ, ದೇವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು, ಮತ್ತು ಸಮ್ಮಾನರೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹೂತೋಣಿಕ ಅನ್ವಯದಿಂದ ಹೂರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುಕಾರಣ ಇದು ಹೊಲನು ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನೇ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ಸೇಲನುವುದಾಗಿದೆ. ಕೈತ್ತನು ನಾವು ಇತರಲಿಗೆ ಸರ್ವತ್ವದೇ ಅಡಬೇಕು - ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಅಧಿನಿಷಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬಿಲಿಗೊಳ್ಳಬು ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೆವಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ. ಈ ಹತ್ತಮುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಭಿಯು ತೀಕ್ಷ್ಣನ ಶಿರಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿನಲ್ಲಿಜ್ಞ ತೀಕ್ಷ್ಣನ ದೇಹ ವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ತೋಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತೀಕ್ಷ್ಣನ ದೇಹದ ಆತ್ಮಿಕ ಸದಸ್ಯರು ಭೌತಿಕ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದಾದರೆ, ಶಿರದ ಜಿತ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದೊಯ್ದುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವತ್ವದೇ ಅಡ[ಬೇಕಾದ] ದೇಹವನ್ನು ಒಬ್ಬಿಲಿಗೊಳ್ಳಬು

ಹಂಜಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. “ನುಳ್ಳಾ ದುರದ್ದ” (pseudos), ಗ್ರೀಕ್‌ ನಾಮಹಡವು ಅಗಿದ್ದು, ಎಲ್ಲ ನುಳ್ಳಾತನವನ್ನು ನುಳ್ಳಾಡಿಪುದರ ಜೊತೆಯಲುವ “ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು” ಸಹಜಿಸುಪುದಾಗಿದೆ.¹⁶ ನುಳ್ಳಾ ದುರದ್ದನ್ನು ಜಟ್ಟಿಜಟ್ಟು ಎಂಬುದಕ್ಕಿರುವ ಗ್ರೀಕ್ ಹಡವು ಶ್ರೋವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಂದೇ ನಾಲ ಜಟ್ಟಿಜಡುಪುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ನುಳ್ಳಾಡಿಪುದ್ದನ್ನು ಒಂದೇ ನಾಲ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಡುವದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹಜಿಸುಪುದಾಗಿದೆ.¹⁷ ಇದು ಎಲ್ಲ ಲೀಟಿಯ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥನ್ಯತ್ವದಿಂದ ಪಂಜಿಸುವ ಇಷ್ಟೆಯನ್ನು, ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಹ್ರಾಣ ನತ್ಯದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆ ಹಡಗುಷ್ಟದೊಂದಿದೆ. ನೂತನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಷಾಗ್ರಿನ ಮೂಲ ನಡತೆ, ನತ್ಯ ಮಾತನಾಡುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಹೂರಂಭದ ಹೂಯೋಗಿಕ ಮತ್ತು ನಿದರ್ಶ್ವ ಜರ್ಜೆಯನ್ನು ಹೊಲನು ಪರಿಜಯನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಮ್ಮ ನಹೋದರ ನಹೋದಲಿಯರನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುತ್ತೇ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕಿಯ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತದೆ.

“ಸಿಟ್ಟಿಸಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಣತೆಯತ್ತ ತಿರುವವನು” (4:26, 27)

²⁶ಕೋಣಹಂಪಾಡಬೀಕಾದರೂ ಹಾಹಮಾಡಬೀಡಿಲಿ; ನಾಯರ ಮುಖಗುಪುದಕ್ಷಿಂತ ಮುಂಜೆ ನಿಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟು ತಿರಿಂಬಿ; ²⁷ನೈತಾನಸಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೀಡಿಲಿ.

ವಜನ 26. ಕೋಣಹಂಪಾಡಬೀಕಾದರೂ ಹಾಹಮಾಡಬೀಡಿಲ ವೌನವಾಗಿಲ ಎಂದು ಕೀರ್ತನೆ 4:4ರಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕಿಯ ಪರಿಜ್ಞೇದದ ಜಡಿ ಹೇಳಕೆಯನ್ನು ಹೊಲನು ತನ್ನ ಅಂಶವಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೊಲನು “ಕೋಣಹಗೊಳ್ಳಿದಿರುಪುದಕ್ತ” ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲ, ಆದರೆ ಕೋಣಹಪು ಕಾಫಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ಆತನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವಜನ 26 ಮತ್ತು 27ರಲ್ಲಿನ ಬುದ್ಧಿವಾದವು ಕೋಣಹಪು ಎಷ್ಟು ಅಹಾಯಪುಷ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು ತೋಲನುತ್ತದೆ. ಹೊಲನು ವಜನ 26-31ರಲ್ಲಿ “ಕೋಣ” ಎಂಬ ಹಡವನ್ನು (orgizō; 4:26) ಮತ್ತು (orgē; 4:31)ರಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ನಂದಭಂಡಿಂದ ಕೋಣಹವನ್ನು ತೀವ್ರಮಾಡುವದಲಂದ, orgizō ವು ಸಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಕೋಣಹಪು ಅಗಿರುವಾಗ orgē ವು ಸಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಬಾರದಂಥ ನಂಂತರಾಣವಾಗಿ ಜಡಗಡೆಯಾದ ಕೋಣ ಅಥವಾ ದೈತ್ಯಪು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ದೇವರು ಅವಶ್ಯಾಸಿಗಳ ಮತ್ತು ಅನೀತಿವಂತರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೋಣಹವನ್ನು ಸುಲನುವಂಥ orgē ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಕೋಣಹಪು ಅರುಪುದಾಗಿದೆ (ರೋಮಾಪುರ 1:18). ತನ್ನ ದಿವ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಿತ್ತಲವಾಗಿ ನಾಕ್ಷಿಗಳ ಕೊಡಲ್ಪುಷ್ಟರೂ ಕೂಡಾ ಆತನ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ವಿಶ್ವಾಸಿವಿಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದವರ ಬಿರುದ್ದ ಕ್ರಿಸ್ತನೂ orgē ದ ಮಾಲಕ ಕೋಣಹಗೊಂಡರು (ಪೂರ್ವ 3:5), ಆದರೆ ಇತನು ತನ್ನ ಕೋಣಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ವೃತ್ತಪಡಿಸಿದನು.

ಎಲ್ಲ ಕೋಣಹಪು ತಪ್ಪಾಗಿರದು, ಆದರೆ ಕೋಣಹಪು ಅಹಾಯಕರದದ್ವಾಗಿರಬಹುದು. ನಾವು ಕೋಣಹಗೊಂಡಾಗ, ನಾವು ಹಾಹಕರವಾದ ನಂಗಿತಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಅಥವಾ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಹೊಲನು “ಕೋಣಹಮಾಡಬೀಕೆದರೂ ಹಾಹಮಾಡಬೀಡಿಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ, ಹೊಲನು ಕೋಣಹಪು ಮನೋಧರ್ಮದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನಿಷೇಧಿ ಸುಖಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಕೋಣ” (parorgismos) ಎಂಬ ಹಡಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹಡಗುಷ್ಟಪು ಅನ್ನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೊಲನು ಕೆಂಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು, “ಇದೋಂದು ನಹಿನುವಂಥ ಬಲವು ಮತ್ತು ಪ್ರಜೋಣಿಸುವಂಥ ಕೋಣಹವನ್ನು ಸಹಜಿಸುವ ಬಲಹಡಿಸುವಂಥದ್ದು” ಕೂಡಾ ಅಗಿದೆ.¹⁸ ಕೋಣಹಪು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಉತ್ತೇಷಣನ್ನು ತರುವುದಾಗಿರಬಹುದು,

ಅದರೆ ನಾವು ಕೋಹಗೀಂಡಾಗ ನಾವು ವಿನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯಿಷ್ಟ್ ಪರಾಗಿ ರಬೀಕು ಮತ್ತು ಆಗಲೇ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೋಹವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಸಿಲ್ಲಬಹುದು.

ಪಣ್ಣ 27. ಸ್ಯೇತಾನನಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕಿಲಿ ಎಂಬುದು ಆಗಾಗಲೇ ನಿರಂತರಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ. “ಸ್ಯೇತಾನನಿಗೆ ನಂದಭಾಗಿತನ್ನು [ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು] ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಳ್ಳಿಸಿಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.¹⁹ ತಹ್ವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಬಿಟ್ಟ ಕೋಹವು ಸ್ಯೇತಾನನು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದ್ದು ಇದು ಹಾಡಕ್ಕೆ ನಡೆಸಬಹುದಾದಂಥದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಹೌಲನು ದೃಷ್ಟಿ ಅತ್ಯನನ್ನು ಸ್ವೇಚಾದ ಅತ್ಯೈಕ ಶಕ್ತಿಯಂತಿರುವ “ಸ್ಯೇತಾನ” (ಪ್ರತಿಫಲ 12:9), ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾನೆ. 2:2ರಲ್ಲ, “ಹೆನಲಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ನಾ ಕೂಡಾ ಸ್ಯೇತಾನನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ರಾಜ ... ಈ ಅತ್ಯಾಪಿ ಈಗ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ನೂಜಿನಲ್ಲೊಪ್ಪವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮುಂದೆ ಈ ಹತ್ತಡಲ್ಲ, “ಸ್ಯೇತಾನನ ಯೋಜನೆಗಳು” ಮತ್ತು “ಕೈಷ್ಟಿನದ ಉಲಿಯುವ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಕೈನ್ಯರು ದುಷ್ಪತನದ ವಿರುದ್ಧ ಅತ್ಯೈಕ ಯಾದ್ಯದ ನಂಬಾಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (6:10-16). ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಕೋಹವು ಸ್ಯೇತಾನನಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದ್ದು, ಮಾಹಾರಂಪಾದ ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದರ ಮತ್ತು ಯೋಣ್ಯನಡತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

“ತೆಲನ ತಛಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಡರಿಂದ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು” (4:28)

²⁸ಕಷ್ಟವು ಮಾಡುವವನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕಷ್ಟಪುಮಾಡದೆ ಕೈಯಂದ ಯಾವಡೆಂದು ಒಳ್ಳೆ ಅಂದ್ರೋಗನನ್ನು ಮಾಡಿ ದುಡಿಯಾ; ಅಗ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಅವನಿಂದಾಗಿವೆದು.

ಪಣ್ಣ 28. ಮುಂದೆ, ಕಷ್ಟವು ಮಾಡುವವನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕಷ್ಟವು ಮಾಡದೆ ಇರಲು ಎಂದು ಹೌಲನು ಕಷ್ಟಪುಮಾಡುವವರನ್ನು ತುಲಿತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕಷ್ಟಪುಮಾಡುವವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ (ಬಿಮೋಜನೆಕಾಂಡ 20:15; ಯಾಜಕರಾಂಡ 19:11; ಧರ್ಮಾಂಹದೇಶಕಾಂಡ 5:19). ಮತ್ತು ಇದೇ ನಿಷೇಧವು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ಮುಂದುವರಲಿದೆ (ಮಾರ್ಗ 10:19; ರೋಮಾಪುರ 13:9). ಕಷ್ಟನು ಕಡೆಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲು ಈ ನಿಯಮದ ಮೇಲೆ ಒಪ್ಪುಕೊಡುವಿಕೆಯ ಎಫೆಸದಲ್ಲ ಅವಶ್ಯಾವಿತ್ತು. ಈ ಕೈನ್ಯರು ಒಂದು ನಮಯದಲ್ಲ ಕಷ್ಟರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದಲ್ಲ, ಅದರೆ ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟಪುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರಿಯಾಪದವು ನಿರಂತರಕೆಯನ್ನು ಅಧಿವಾ ಪುನರಾವರತನೆಯ ಕುಮವನ್ನು ನೂಜಿಸುತ್ತದೆ.²⁰ ಹೌಲನು “ಕಷ್ಟಪುಮಾಡುವದನ್ನು ನಿಳ್ಳಿಸಿಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ!

ಕಷ್ಟಪುಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇರುವದು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುವದು ಅಗಿದ್ದ ಕೈಯಂದ ಯಾವುದಾದರೆಂದು ಯಾವಡೆಂದು ಒಳ್ಳೆ ಅಂದ್ರೋಗನವನ್ನು ಮಾಡಿ ದುಡಿಯಾ. ಆದಾಮನು ಹಾಡಬಲ್ಲ ಜೀವಿತ ಮುನ್ನ ಆತನಿಗೆ ವಿದೇನ ತೋಷದಲ್ಲ “ವೃವನಾಯಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಕಾರ್ಯಮಾಡಕ್ಕೂ” ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು (ಅದಿಕಾಂಡ 2:15). ಆತನು ಜಿಜ್ಞಸ್ಯಾನಿಸಿ ನಂತರಪೂರ್ವ, ಆತನ ಕೆಲನವು ಹೊದಳಿಗಿಂತ ಕೆಲಿಂಬಾದಾಗ್ನಾ ಕೂಡಾ ಆದಾಮನು ಕೆಲಸದಲ್ಲ ಮುಂದುವರೆದನು (ಅದಿಕಾಂಡ 3:17-19). ಕೆಲನವು ಹತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು “ಆರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದುಡಿ ನಿನ್ನ ಕೆಲನವನ್ನೇಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ದೇವರು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಬಿಮೋಜನೆಕಾಂಡ 20:9). ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ಈ ನಿಯಮವು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ ಮತ್ತು ಯೇನು ವಿಷನೆಯ ದಿನದಲ್ಲ “ಕೆಲನವನ್ನು ಮಾಡಿ”

ನಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು ಮುಲದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಂದನೆಗೆ ಒಳಗಾದನು (ನೋಡಿಲಿ ಮಾತ್ರ 2:23-28; 3:1-6). ಹೊಲನು ಗುಡಾರ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬೀಂಬಿಅಹಿ ಕೈಳ್ಳತ್ತಿದ್ದನು (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 18:3). ಅತನು ತಾನು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಆದರೆ “ಕೆಲಸಮಾಡಿಲ್ಲದವನು ಉಂಟಮಾಡಬಾರದೆಂದು” ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಇತರರನ್ನು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹುಲಿದುಂಜನ್ನಿತ್ತಿದ್ದನು (2 ಥೆನಲೊನಿಕ 3:10; ನೋಡಿಲಿ 1 ಕೊಲಿಂಥ 4:12; 1 ಥೆನಲೊನಿಕ 4:11, 12).

ಕೆಲಸಕ್ಕೊಳ್ಳಿರ ಹೊಲನ ಪ್ರೇರಣೆಯು ಎರಡು ಲೀಟಯದ್ವಾಗಿದೆ. (1) ಕೆಲಸವು ಶ್ರಯೋಜನಕರವಾಗಿರಬೇಕು. ರಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವಂಧದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ ಇದಲಿಂದ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಆತನು ಆಧಾರವಾಗಿರುವದು ಆತನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ನಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೆಲಸವು ಮಾಲ್ಯವುಳ್ಳಂತೆ ಇದು ಸರಕನ್ನು ಮತ್ತು ನೇರವೆಯನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇನರು ತಾವು ಕಾಯಿದಳ್ಳ ಮಗ್ನಾರು ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದಕಪ್ರವರ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗ ನಂತೋಳವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸವು ಜನರಿಗೆ ಗೊರವವನ್ನು ತರುವುದಾಗಿದೆ. (2) ಕೆಲಸವು ಕಷ್ಟದಳ್ಳರುವವರಿಗೆ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಅದಿಕಾಲದ ನಭೇಯಳ್ಳ ಅಭ್ಯಾಸದಳ್ಳರುವದು ಆಗಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯೆರಾನಲೇಖಿನಾಲ್ಲರುವ ನಭೇಯವರು ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರೂ ಹಿಂಬಾಳಿಯ ಇರಾಲ್ಲ (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 2:45; 4:34). ಯೂದಾಯಿದಳ್ಳ ಬರಗಾಲವು ಬಂದಾಗೆ, ಯೂರೋಪದ ಮತ್ತು ಆಶ್ರ್ಯ ಸೀಮೆಯ ನಭೇಗಳ ನಿರ್ಗತಿಕ ನಹೋದರಲಿಗೆ ಹಲಹಾರದ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 11:29, 30; ಹೊಮಾತುರ 15:26; 2 ಕೊಲಿಂಥ 8; 9). “ದೇವಜನರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಾಗಿ” ನಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊಲನು ರೋಮದವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ (ರೋಮಾತುರ 12:13).

ಈ ನರಭವಾದ ವಾಕ್ಯವು [4:28] ನಂಭಾಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡ್ವಾಗಿ. ಇದು ಕರೆಯಲ್ಲ ಮಹತ್ತೂದ ಬದಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡವರ್ತಗಳಲ್ಲನ ಪೂರ್ವನ್ಯಭಾವವನ್ನು ಜಟ್ಟಿಬಂಡಲು ಮತ್ತು ಹೊಸದನ್ನು ಧರಿಸುವದನ್ನು ನುಂದರವಾಗಿ ದೃಜ್ಞಾಂತಿಕಲಿನುವುದಾಗಿದೆ.²¹

“ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಮಾತಿನತ್ತ ಶಿರಗುವಿದು” (4:29)

²²ಸಿಮ್ಮೆ ಬಾಯೋಷಿಂದ ಯಾವ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಹೊರಬರಬಾರದು; ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಮಾಡುವಂಥ ಕಾಲೋಜಿತವಾದ ಮಾತು ಇದ್ದರೆ ಕೇಳುವವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅಡಿಲ.

ವಜನ್ 29. ಕೈನ್ತನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಹೊಸತವು ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರಾಯೋಳಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಟ್ಟಮಾತುಗಳ ಯಾವಾಗಲೂ ದೇಹದ ಬಕ್ಕವನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಚೌದಲಳಿ ಹೊಲನು ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ಯೋಣ್ಯನಡಿಯನ್ನು ಕಂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಹಿಂದಿನ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲ, ಹೊಲನು ಮಾಡಿದ ಎರಡು ಹೇಳಕೆಗಳು ಪ್ರೇರಣಾತ್ಮಕ ಕರಾರುಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆನಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ವಜನ್ 29 ಅಹಿತಕರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದಂಥ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರಣೆಹಿನುವಂಥ ಆತನು ಅದೇ ಬಿಧದತ್ತ ನಡೆಸಿದೆ. ಕೈನ್ತನ ಜ್ಞಾನಕೊಡುವ ಹದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಳಸಬೇಕು ಇದಲಿಂದ ಹಲಿಳಿದ್ದಾತ್ಮನು ದುಃಖ ಶ್ಲಿಂಡಾಗುವನು (4:30). ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಕೊಳ್ಳಿರು (sapros) ಇದರ ಅಕ್ಷರ ನಹ ಅರ್ಥವು “ಧರಿಸದಿರ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಯೋಗಿಕ್ಕೆ ಬರದ ... ಅಯೋಗ್ಯವಾದ” ಎಂದಾಗಿದೆ.²² ಇದು

“ಒಳ್ಳೆಯ” ದರ್ಶನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದು “ಲಾಭವಿಲ್ಲದ, ಯಾರೊಬ್ಜಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದವಲ್ಲದ” ಎಂಬಂಥದ್ವಾರ್ಪಣೆ ಸೂಕ್ಷಣೆಯವಾಗಿದೆ.²³

ಹದಗರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲ ಅದು ಬಹುತೇಳಿಯಂದ ಪಂಚಿಸುವಂಥದ್ದು ಮತ್ತು ಇತರರ ಕೆಳ್ಳೀಲಿಳನುವರೂ ಅಗಿದ್ದು, ಎಫೆಸದವರು ಕಾಲೋಜಿತವಾದ ಮಾತು ಇದ್ದರೆ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಡಲು ಹೈರೆಹಿನಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ದೇಹದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಜು ನದನ್ಯರೂ ನಭೀಯನ್ನು ನುಧಾಲಿನುವ (ರಜಿಸುವ) ತನ್ನ ಹಾಲನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು (4:12, 16). ದೇಹದ ರಚನೆಯ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಅವರು ಏನಾಗಿದ್ದಾರೇ ಆದಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವ ಹೈರಣಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬೇಕು. ಈ ತರದ ಹದಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳುವವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅಡುವದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. “ಕೇಳುವವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ” ಎಂಬುದು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ “ಪ್ರಯೋಜಕರ ಅಶೀಘಾದ” ಎಂಬ ಶಾಹಾಪೂರಿತವಾದ ಹದಗರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಿದೆ.²⁴ 4:1-32ರಲ್ಲಿ ಹೌಲನು ಕೇಂದ್ರಿ ಕಲಸಿದಂಥಪುರಿತಾದ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಡೆ ಮತ್ತು ನೂತನವಾಗಿನುವತ್ತಿನ ಹೊನದಾದ ಮನನ್ನು ಇವುಗಳು ಕೈಸ್ತನು ಏನನ್ನು ಹೇಳುವನೋ ಮತ್ತು ಮಾಡುವನೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇರುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ.

“ದುಖದಿಂದ ಆತ್ಮನು ಕೊಡುವ ನಂತಃಾಙ್ಕ್ರಿ ತಿರುಗುವಡು” (4:30)

³⁰ದೇಹವರ ಹವಿತ್ವಾತ್ಮನ್ನು ದುಖದಿನಬೇಡಿಲ. ಆತನಾಲ್ಯಾಯೀ ಬಿಂಬಿತನೆಯ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಹೊಂದಿದಿರಲ್ಲ.

ಚಂಡನ 30. ಈ ನಕರಾತ್ಮಕತೆಯು ಅರ್ತಗಳ್ಯವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದ್ದು. ಇದರಂತೆ, “ಸಿಂಹೆಧಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಲಿಂದ ದೇಹವರ ಪಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ್ನು ಕಟ್ಟಿಲ್ಲಿಯಾಡುವುದನ್ನು ಸಿಲ್ಲಿಸಿಲ್” ಎಂದಾಗಿದೆ. ದೇಹವರ ವಾಕ್ಯಗಳ ಪಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಕ ಹೈರಣಿಯ ಮಾಲಕ ತಿಂಡಿಯಂತೆ ಮಾಡಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ (ನೋಡಿಲ 1 ಕೊಲಂಥ 2:13; 2 ತಿಂಡಿ 3:16, 17; 2 ಹೆತ್ತ 1:19-21). ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬಿಫಲನಾಗುವದು ಪಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂದಿನುವುದು ಅಗಿದೆ (ನೋಡಿಲ 1 ಫೆನಲೋಸಿಕ 5:19). ಪಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಬಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಯನ್ನು ನೋಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (4:3). ಮತ್ತು ಈ ಲೀಲಿಯಲ್ಲ ನಭೀಯ ಬಹುತೇಯನ್ನು ಕಡಲನುವ ಯಾವುದೇ ಅಗಲ ಅಂದರೆ ತಪ್ಪಿದ ಮಾತನಾಡು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳು ಪಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ್ನು ಕಟ್ಟಿಲಿಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. “ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ” ಇದರ ಅರ್ಥವು “ಅನೇಕ ಮಾನಸಿಕ ಅರ್ಥವಾ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಕಾರಣಗಳು”²⁵ ಅಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನಾಯೆಲರು ತಿರುಗಿಜಡ್ವಾಗ ಆ ನಮಯಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತಾದ “ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ್ನು ದುಖದಿನಿದವರು” ಎಂದು ಯಿಶಾಯ 63:10ರಲ್ಲಿ ಇವು ಜ್ಞಾಹಕ ತರುವಂಥದ್ದು ಅಗಿದೆ.

ಆತ್ಮನನ್ನು ದುಖದಿನುವದಕ್ಕೆ ಹೇರಕವಾದಂತೆ, ಹೌಲನು ತನಾಲ್ಯಾಯೀ ಬಿಂಬಿತನೆಯ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಹೊಂದಿದಿರಲ್ಲ. ಎಂದು ನೇಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಎಫೆಸದವರು ಕ್ರಿಸ್ತನಾಲ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಜಡಗಡೆಗೊಳಿಸಲ್ಲಿಟ್ಟರು (1:7) ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಜಡಗಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತರ ಆತ್ಮನ ಮಾಲಕ ಮುಕ್ತಿಹೊಂದಲ್ಪಿಟ್ಟರು (1:13, 14) ಎಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಹವಿತ್ವಾತ್ಮನಿಂದ ಮುಕ್ತಿಹೊಂದುವದು ಅಂತ್ಯದ ದಿನದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬರೋಣದಲ್ಲ ನಂತರೂ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ವಾಗ್ಣಾನವಾಗಿದೆ. ಕೈಸ್ತರು ಪತ್ನುತ ದೇಹವರ ಹವಿತ್ವ ಗುಣಕ್ಕಾನ್ತರ ಮುಕ್ತಿಹೊಂದುವದು ಮತ್ತು ಮಹಿಮಾಯಿತ ಭಬಿಷ್ಯತ್ ಭರಬನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವದು ಅಗಿದೆ. ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನನ್ನು ಕೊಡುವದು ನೋಡಿಲ (ಅಪ್ರೋಷ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 2:38) ಆತ್ಮದೊಡನೆ ಮುಕ್ತಿಹೊಂದುವದರೊಡನೆ ಬರುವುದಾಗಿದ್ದು ದೇವರೇಹಾಂದಿಗಿನ ನಿತ್ಯಮನೆಯ

ಭರವನೆಯಂತೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ತನ್ನುತ್ತಿರುವಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವು ಆತಸಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತರುವುದಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ದುಃಖವನ್ನಲ್ಲ.

“ಕಹಿತನದಿಂದ ಹೆಂಗರಳುತ್ತನಕ್ಕೆ ತಿಳಿವುವದು” (4:31, 32)

³¹ ಏಲ್ಲ ದೈಣ ಕೇಳತ ಕೈಳಧ ಕಲಹ ಧಾರಣೆ ಇಪ್ರಗಳನ್ನು ನಕಲ ವಿಧವಾದ ದುಕ್ಕತನವನ್ನು ನಿಖ್ಯಾತಿ ದೂರಪಾಡಿಲ. ³² ಒಬ್ಬಿಲಗೊಬ್ಬಿರು ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿಯೂ ತಯಾರಿಯಾಗಿದ್ದವರಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ವಚನಗಳ 31, 32. 4:1-32ರಲ್ಲಿನ ಜರ್ಜೆಯಲ್ಲ ಹೊಲನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿಷೇಧಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯಿಂದಿಗೆ ಮನಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ನಾಜನಿಗಳು ಹೊಸದಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮತ್ತು ನಾಡನ ಸ್ವಭಾವದ್ವಾರಾ ಜೀವಿತ ಹಾನುಕೊಂಡಾಗಿಯೂ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಅರು ನಿದೀಷ್ಟ ಅವನುಣಗಳನ್ನು ಅಲ್ಕಿನಬೇಕಾಗಿದೆ.

1. **ದೈಣ (pikria)** “ಹಿಂದಿನ ಅನಂತೋಷದಲ್ಲ ಮಡುಗಳ್ಳಿನಿಲುವ ಕಲಣ ಹೃದಯದ್ದ” ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಿದೆ.
2. **ಕೇಳತ (thumos)** “ಆತೋಷದ ಸಿಡಿದೇಶುವಿಕೆಯನ್ನು” ನಾಜಿನುವುದಾಗಿದೆ.
3. **ಕೈಳಧ (orge)**, ಇದಕ್ಕೆ ನಮಾನವಾದ ಪದವು ವಚನ 26ರಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ, “ಪ್ರೇರಪ್ಪವನ್ನು ಹಲಗಣಿಸುವ ಅನುಭವ” ಎಂದು ನಾಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
4. **ಕಲಹ (krauge)** ಇದೊಂದು “ಭಾಕ್ಯತೋಲಕೆಯ ಕೇಳತ” ಅಗಿದ್ದ ಕಾಗಾಡುವಂಥದ್ದು ಅಗಿದೆ.
5. **ಧಾರಣೆ (blasphēmia)** ಬ್ರಿಗಳದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವದು ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ.
6. **ದುಕ್ಕತನ (kakia)** ಇತರಲಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತೆ ರಾಹಿನಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ಮಾತುಗಳು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಗಳು.²⁶

ಈ ದುರುಣಗಳು ನಿರ್ವಹಿತವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಜೀವಿತ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವು ಅಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕು, *airō* ಅವಶ್ಯಕ ಲಿಂಗಿಯಾದ ತಕ್ಷಣವೇ ಆರಂಭಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನುಛೂಪುವವು ಅಗಿದೆ. ಈ ತ್ರೈಕರಣದಲ್ಲ, “ಎತ್ತಲಿಟ್ಟಿರು ... ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು ... ದೂರಮಾಡಿದರು” ಎಂದು ಎಫೆಸದವರು ತಕ್ಷಣವೇ ಆರಂಭಿಸಿದ ದುರುಣಗಳನ್ನು ನಾಜಿನಲಾಗಿದೆ.²⁷

ದೂರಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ದುರುಣಗಳ ಸ್ಥಳದಲ್ಲ ಮಾರು ನಡ್ಡಣಗಳು ಅವರ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ನೇರಣಿಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ನಡ್ಡಣಗಳು, ನೌಕಾದರ್ಯಾದ ಪರಾದ ನಮುದಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪಲು ನಹಾಯಿಸುವಂತಪುಗಳು ಅಗಿದ್ದು, ಅಪ್ರಗಳು ನಮುದಾಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವಂಥ ದುರುಣಗಳ ವೃತ್ಯಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಒಬ್ಬಿಲಗೊಬ್ಬಿರು ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು ಪರಮಾನ ವಿಧ್ಯಾತ್ಮಕ ಅಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮಂದಿದರೆಯಿವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. “ಉಪಕಾರಿ” ಇದು *christos* ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು “ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಒಕ್ಕೀಯ, ನಬ್ಬ, ಪರೋಜಕಾಲ ... ಯಾಗಿರುವದನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.²⁸ ತಯಾರಿಯಾಗಿದ್ದವರು “ದಯಾಪುಷ್ಟ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಮಾನವಾದದ್ವಾಗಿದೆ.²⁹ *Eusplanchnos* ಇದು “ಅರ್ಥಾಗ್ಯಾಯಿತ ಕರಳುಗಳು” ಎಂದಾಗಿದೆ.³⁰ *Splanchnon*ದ ಅರ್ಥವು

ಹೊಟ್ಟಿಯ ಬಳಗಿನ ಅಂಗರಳು ಎಂಬಧರ್ಮವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಹದವು “ಹೃದಯ” ಎಂಬಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಕರುಣೆಯ ಭಾವನೆಯ ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.³¹ ಒಬ್ಬಿಗೆಒಬ್ಬಿರು ಕ್ಷಮಿಸುವವರಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯಂದ ಶೈಲೆಹೀತವಾಗಿದ್ದು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ದೇವರಿಂದ ಹಡೆರಿದ್ದು ಅಗಿದೆ. ಹತ್ತಿದ ಪೊದಲಧರದಲ್ಲ ಎಥನದವರು ಹಡೆದುಕೊಂಡ ಈ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಹಡೆಯುವದು ನಭೇಯ ನಮುದಾಯದ ಒಳಗೆ ಇದ್ದು ನಂಬಂಧಿಸಿದಂದ ಹೊರಗೆ ಜೀವಿಸುವದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು 4:1-32ರಲ್ಲಿ ಆತನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ಸೋಣಿಲ ಮತ್ತಾಯ 6:14, 15).

4:17-32ರ ಬ್ಯಾಧಿವಾದದ ಜೊತೆ, ಎಥನ ಹತ್ತಿಕೆಯ ಅನ್ವಯ ಭಾಗದ ಪೊದಲ ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಲನು ಮುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಭೇಯ ನಡನ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕರೆಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಕ್ಕವಾಗಿ ಯೋಣ್ಯನಡೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರಾಗಿರುವರು ಮತ್ತು ನಾತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅನ್ವಯ

ಸಿಫ್ರಾರಿತಪದ್ಮ, ಪ್ರನಂತಾನಂದ ರಿಃತಿಯಳಿ (4:17-32)

ಯೋಹಾನ 11ರಲ್ಲಿ, ಯೀನುವಿನ ಸೈಹಿತನಾದ ಲಾಜರನು ನತ್ತು ಹೋದನು ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಈ ನಮಯದಲ್ಲ ಯೀನುವು ಬೇಳಧಾನ್ಯವನ್ನು ತಲುಹಿಡನು, ಆದಾಗಲೀ ಲಾಜರನು ನಾಮಾಧಿಯಲ್ಲ ಇದ್ದು ನಾಲ್ಕು ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ನಮಾಧಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟ ಕಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಯೀನು ಹೇಳಿದಾಗ ಮಾರ್ಗ ನಾಮ್ಮಾಮಿ ಅವನು ನತ್ತು ಅಗಲೀ ನಾಲ್ಕು ದಿನವಾಯಿತು ಈಗ ನಾತ ಹುಟ್ಟಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು (ಯೋಹಾನ 11:39). ಆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಉರುಜಾಸಿರು ಎಂದು ಯೀನು ನೂಡಿಸಿದನು. ನಂತರ ಆತನು ಘಟ್ಟಯಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲ “ಲಾಜರನೇ ಹೊರಗೆ ಬಾ” ಎಂದು ಘಟ್ಟಯಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲ ಕೂಗಿಕರೆದನು (ಯೋಹಾನ 11:43). “ನತ್ತಿದ್ದವನು ಹೊರಗೆ ಬಂದನು ಅವನ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಬಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ್ದಪ್ರ. ಅವನ ಮುಖವು ಕೈಕಾಲುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯೀನು ಅವಲಗೆ ‘ಅವನನ್ನು ಜಜ್ಞಿಲ, ಹೋಗಲ’ ಎಂದನು” ಎಂದು ವೇಧಭಾಗಪ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ (ಯೋಹಾನ 11:44). ಲಾಜರನು ಜೀವದಿಂದ ಇರುವುದಕ್ಕೆನ್ನರ ಮರಳದ ತಕ್ಷಿಮುಖಿಗೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಎಥನ ಹತ್ತಿಕೆಯಲ್ಲ ಹೊಲನು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು ಹೋಣಾಕೆಗಳ ಲಿಂಗಿಯ ಮಾಲಕ ಅಗಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಯ 2ರ ಪ್ರಕಾರ, ಎಥನದವರು ತಮ್ಮ ಹಾಷಗಳಿಂದ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನತ್ತು ಹೋಣಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಆತನು ಅವರನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವಲಗೆ ನಾತನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಒಬ್ಬನು ಅತ್ಯೇಕ ನಮಾಧಿಯ ಬಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ಹೊರಬರಬಹುದು ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ತಾನ ಲಿಂಗಿಯಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬಹುದು? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಲನು ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ, ಇದನ್ನು ಆತನು ಮಾರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

(1) ಕಿಂದಿನ ಪಂಜಸೆ (4:17-19).

ಆದುದಲಿಂದ ಅನ್ಯಜನರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಭಾರದೆಂದು ಕರ್ತನಾಲ್ಲಿರುವವನಾಗಿ ಸಿಮಗೆ ಲಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರು ಸಿಕ್ಕಿಯೋಜಿಸಬಾಗುವ ಬ್ಯಾಧಿಯಳ್ಳಿಪರಾಗಿ ನಡೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ವೇಬಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಕಾಲಿಜ್ಯದ ನಿಖಿಲ್ತಿದಿಂದಲೂ ದೇವರಿಂದಾಗುವ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅನ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ದ್ಯಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಸ್ವೇಳಿಪೂರ್ವ ಜಿಂಟಿನದೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಂಡುತನಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವಿಲ್ಲ

ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥದ್ವಾರೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಾರೆಯಂದ ನಡೆಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ (4:17-19).

ಕೇ “ಅನ್ಯಜನರು” ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ “ಅಮೇಲಕನ್ನರು,” “ಯೋಜಿತಿಯನ್ನರು” ಇನ್ನಾಗಿ ತೆಲುಗು ನಾವು ಕೋಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಈ ಹಲಿಜ್ಞೆಯವು ಕೇ ಹೊತ್ತು ಮುಂಜಾನೆ ಹೊಲನಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಯೋಜಿಸಬೇಕು. ಇದು ಇಂದಿನ ವಿವಿಧ ಸಮಾಜಗಳ ವಿವರಣೆ ಜಿತ್ತಿವಾಗಿದೆ.

ಯೇಸುವನನ್ನು ಅಲಯದವರ ಯೋಜನಾ ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಲನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ: ಅವರ ಯೋಜನೆಯ ಸಿಹಿಯೋಜಕವಾಗಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಅವರ ಅಲಕುಕೊಳ್ಳುವ ನಾಮಧ್ಯಾದಳ್ಳಿ ಅವರು ಕರ್ತೃಲಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಅದರ ಹಲಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ಅಲಕ್ಕೆಪ್ರಷ್ಟವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಖಾಲ ಮನನ್ನು, ಅಲಕುಕೊಳ್ಳಲು ಕರ್ತೃಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಲಕ್ಕೆತೆಯನ್ನು ಒಳಗಿಲನುವದು ಅಗಿದೆ. ವಿಭೇದವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಲಿಣಾಮವು ಜೀವಿತವನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸುವದು. ಅವರು ಸಿದ್ಧಾಯಗಳೂ, ವ್ಯಾಖಾಲಗಳೂ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾಗ್ರಹಿ ಕಾಬಿಗಳೂ ಅಗುತ್ತಾರೆ.

4:17-19ರ ಮೂಲ ವಾಕ್ಯವು “ಕರ್ತಿಂಬತೆ” ಅಗಿದೆ. ಕರ್ತಿಂಬವಾದ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರ ಹೃದಯವು ಅಲಕ್ಕೆತೆಯಂದ ತಂಜರುತ್ತದೆ. ಅವರು ದೇವರ ನರ್ತಗಳನ್ನು ಕರ್ತಾರುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕಾರ್ಯದ ನೈಜ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಲಕುಕೊಳ್ಳಲು ಅನಮಧಾವಾಗಿರುವದು ಅವರ ಅಲಕ್ಕೆತೆಯ ಹಲಿಣಾಮವು ಅಗಿದೆ. “ಕರ್ತಿಂಬತೆ”ಗೆ ಹೊಲನ ಹಡವು ಮೂಲತಃವಾಗಿ ಅಮೃತ ಶಿಲೀಗಿಂತ ಕರ್ತಿಂಬ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಇದು ನಂತರದಳ್ಳಿ ವ್ಯೇದ್ಯಲಂದ ನೇಲನಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕೀಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶವಾಗಿದ್ದು ಕೀಲುಗಳು ಮಡಿಸುವುದಲಂದ ತಡೆಗಟ್ಟಿದೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲುಬು ಮುಲದ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿನ ಮತ್ತು ನಂತರದಳ್ಳಿ ಗುಣವಾದಾಗ ಎಲುಬು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕರ್ತಿಂಬಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಅನ್ಯಾಯನುವದು ಅಗಿದೆ. ಇದು ಬಲು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಒಂದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಇದಲಂದ ಅತಂತಮಯವಾದ ಅದು ಅನುಭವದ ನಾಮಧ್ಯಾದಣನ್ನು ಕರ್ತಿಂಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಹೊಲನ ಪ್ರಕಾರ, ಇದು ದೇವರನ್ನು ಇಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಗಿದೆ. ಹಾಹವು ಅತನ ಹೃದಯವನ್ನು ಅಂತಂಕಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅತನನ್ನು ನೈಜ ಚೌಲ್ಬಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿತಿಯಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆತನು ನರ್ತದ ಶೈಂಘಾರಂಗರಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನದೇ ಆದ ನಲ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಎಂಬ ತನ್ನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾಃಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹಲಿಣಾಮವು ಜೀವನ ಶೈಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ವಂಜನೆಯ ಗರ್ವದ ತೊಳಣಿಡುವಿಕೆಯು ಅಗಿದ್ದು, ನಹಜ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಲೀತಿಯಂತೆಯೇ ಇರುವುದು ಅಗಿದೆ. ನಾಜಿಕೆಯು ಕರ್ತಿಂಬ ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯಾಜಾರವು ಮರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಈ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನದೇ ಆದ ಇಜ್ಞಾಯ ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ: ತನ್ನ ಸ್ಥಂತ ಇಜ್ಞಾಗಳ ತ್ಯಾತ್ವಾಗುವ ತನಕ ಯಾರ ಜೀವಿತವನ್ನು ಅತನು ನೋಂಬಣುತ್ತಿದ್ದಾನೇ ಅಥವಾ ಯಾರ ಮುದ್ದತೆಯನ್ನು ಅತನು ಕಾಳಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೇ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿಸಿಗೆ ಜಿಂತೆಯಲ್ಲ.

ಯೇಸುವನನ್ನು ನಾವು ಭೇದಿಯಾಗುವ ಮುನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತಿಂಬ ಪಂಜನೆಯಂದ ನಾವು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆವು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳ ಗಳಜಾಲಯಿಳ್ಳವು ಅಗಿದ್ದವು. ನಮ್ಮಾಗಿ ತೆಲವರು ಸುಳ್ಳಾಗಾರರೂ ಅಥವಾ ಮೋನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಮತ್ತು ಕರ್ತವುಮಾಡಿದವರೂ ಅಗಿದ್ದವು. ಅನೇಕರು ದ್ವಿಮುಖಗಳೂ ಮತ್ತು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಅಗಿದ್ದವು. ಬಹುಶಃ ನಾವು ಜಿನರನ್ನು ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ವಿನ ನಿಜಿಟಿಕೆಯನ್ನು ಹತ್ತಲು ಯಾವುದು ಅವಶ್ಯಕೀಯ ಅದನ್ನು ಅಡುವವರೂ ಅಗಿರಬಹುದು.

(2) ಹೊನ ನ್ಯಾಷ್ಟಿ (4:20-24), ಆಲ್ಯೈಕ ಹೊನತನವು ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿ ಬರುವುದರ ಮೂಲಕ, ನಾವು ಮರಣದ ಬಣ್ಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ತುನರುತ್ತಾಸಿತ ಜೀವನ ಶೈಯ

ಬಷ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಡಿಯಿಲ್ಲರುವರಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳು ಗುರುತು ಮಾಡಲಿಬ್ಬಿಟ್ಟಿವೆ.

ನಾವು ನಾನ್ಯಾಥರನದಿಂದ ಸಲಹಜಡುತ್ತೇವೆ (4:20). ತೀಸ್ತನನ್ನು ತಿಂಗಳು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಇದರ ಅರ್ಥ ಅತನನ್ನು ಹೈಕರಿನು ಮತ್ತು ಅತನೇ ಎಲ್ಲವೂ ಎಂದಾಗಿದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಇಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೆಂಬುಹತ್ತುವರು ಬೇಡ. ಬದಲಾಗಿ, ನಾವು ಯೇಂನುವನ್ನು ಅಲಕುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ - ಅತನ ಇಜ್ಞೆಗಳು ಯಾವವು, ಅತನು ಪ್ರೀತಿನುವರುಗಳ ಯಾವವು, ಅತನಿಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಎಂಬವು. ಜೀವನ ಕೆಲಂದ್ರಷ್ಟು ನಾನ್ಯಾಥರವಾಗಿರಬಾರದು, ಅದು ತೀಸ್ತನಾಗಿರಬೇಕು.

ನಾವು ಅಲಕ್ಷ್ಯತೆಯನ್ನು ನರ್ತ್ಯದ ಜೋತೆ ನಹ ಬದಲಾಯನಬಹುದು (4:21). ನಾವು ಯೇಂನುವನ್ನು ತಿಂಗಳೇ, ಯಾವದು ಸಿಜ ಎಂದು ನಾವು ಅಲಯುತ್ತೇವೆ. ಯೇಂನು ಯೊಂದಿಲಿಗೆ "ನಿಂಬು ನನ್ನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೇರಿಂಡರೆ ... ನರ್ತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನರ್ತ್ಯವು ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಇಡುಗಡೆ ಮಾಡುವರು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಯೋಹಾನ 8:31, 32). ನರ್ತ್ಯವು ವಂಜನೆಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನರ್ತ್ಯವು ಜಗತ್ತಿನ ಹಡ್ಡಿತಿಯನ್ನು ನೈವಿಂಬಿಗಿ ನೋಡಲು ನಹಾಯಿಸುವರು ಮತ್ತು ನಲಯಾದ ತೀರ್ಥನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಯೇಂನು ನರ್ತ್ಯವಾಗಿ ಗೀಡ್ದಾಗಿ: ಅತನನ್ನು ಅಲಯಲು ಅಲುಗಾಡಂಥ್ರ, ಬದಲಾಗಿ ವರ್ಗದ ಮಾಲಕೆ ಜೀಬಿ ಸುವರ್ದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು.

ಹಲಖಲ್ಲಿತೆಯಿಂದ ನಾಜಿಕೆಗೇರುತ್ತನೆನ್ನು ನಾವು ನಲಿನಿಬೇಕು (4:22). ಶೂವರದಳ್ಳ, ನಾವು ಹಾಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಬಿಲ್ಲದವರು ಅಗಿದ್ದೇವು. ಯೇಂನುವಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಡದ ಬಗ್ಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿ ಅಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವವರು ಅಗಿದ್ದೇವೆ. ಜೀವಿತದ ಶುದ್ಧತೆಯ ಒಬ್ಬ ಹೊನ ಜೀವಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಳಜಿ ಅಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹಾಡದ ಬಗ್ಗೆನಿನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುವರು ಮತ್ತು ಶುದ್ಧತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆ ತೀರ್ಥೇಷಣಿಯ ನಾಧ್ಯತೆಯಿಂದ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನಾಗುವುದನ್ನು, ಅದೇ ಜನರೊಡನೆ ನಂಬಂಂಥ ಹೊಂದುವದನ್ನು ಮತ್ತು ತೀಸ್ತನನ್ನು ಅಲಯಿವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಜೆ ನಮ್ಮೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗೆರೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದೇ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ್ರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರಿದ್ದೇ ಅದರೆ, ಅಗ ನಾವು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ತೀಸ್ತನಲ್ಲಿ ಜೀಬಿತದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದು ನಂಭಬಿಸಿದಾಗ, ನಾವು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯತ್ತ ನಾಗುವದನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ನಾವು ಹಾಡದಿಂದ ದಿರ್ಘಮೇಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯನುವವನಾಗಿದ್ದಾಗಿ. ನಮ್ಮೆ ಹಿಂದಿನ ಜೀವನಶೈಲಿಯಿಂದ ನಾವು ನಾಜಿಕೆಯಾಗಿ ಹಾಡುವಿರುವಾಗ್ದಲಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಅದರೆ, ಅಗ ನಾವು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ತೀಸ್ತನಲ್ಲಿ ಜೀಬಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀಬಿತವನ್ನು ಜೀಬಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೊಂದುವ ವಾಹಿನಿಯನ್ನು ನಾವು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ನಾವು ನಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಂಡಿಸುವುದು ಬಹು ದೂರವೇನಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೂಡನ್ನೊಳಿಸಬೇಕು (4:23). ಒಂದು ಬದಲಾದ ಜೀವಿತವು ಬದಲಾದ ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಶೂರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಬದಗಿ ವರ್ತನುವದು, ನಾವು ಹೊಂದನ್ನು ಹೊದಲು ಯೋಜಿಸಲೀಬೇಕು. ಹೋಲನು ರೋಮುದವರಿಗೆ "ಇಹಲೋಕದ ನಡವಜಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನೂಡನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹರಲೋಕಭಾವದರಾಗಿ. ಹೀಗಾದರೆ ದೇವರ ಜಿತಾನುನಾರವಾದದ್ದು ಅಂದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ್ದು ಮೆಜ್ಜಿಕೆಯಾದದ್ದು ದೋಷವಿಲ್ಲದ್ದು ಯಾವುದೆಂದು ಬಿವೇಚಿಸಿ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ರೋಮಾತ್ಮಕ 12:2).

ನಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಲವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ದೇವರ ಅಲೋಚನೆಯ ಬಿಜಾರದ ನಾಮಧ್ಯಾದ ಆರಂಭವು ಜ್ಞಾನದ ಮಾಲಕ ಬರುವುದಾಗಿದೆ. ಕೂಲನ್ನೇ 3:10ರಲ್ಲ,

ಹೊಲನು “ಕೇ ಸ್ವಭಾವವು ಸಿಮ್ಮನ್ನು ನೃಷ್ಟಿಸಿದಾರನೆ ಹೋಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆಗೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ನೂಡಿವಾಗುತ್ತು ಶ್ರಾಣಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಪ್ರಣಾ ಶತ್ರೀಯಾರು, ಅತ್ಯೇಚಿತರಾ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾದಕ್ಕೆಪುಳಿಕ್ಕೆನ್ನರೂ ಆಗುತ್ತೇವೆ, ಹೊರಾತು ಭಾವೇರಲ್ಲಿಕದಿಂದಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಬಯಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅತನ ವಾಕ್ಯದ ಜೊತೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಂಬುವ ಮೂಲಕ, ನಾವು ದೈವಿಯ ವಿಜಾರಣಣನ್ನು ಯೋಜಿಸಲು ಅರಂಭಿಸಬಹುದು. ನಾವು “ನೂಡಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧಿಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು” ಆ ಸ್ವಭಾವವು ದೇವರ ಹೋಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆಗೆ ನತ್ಯಾನುಗುಣವಾದ ನೀ ತಿಯಿಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಭಯವುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿಯೂ ನಿರ್ವಿನಲ್ಲಿಷ್ಟದೆ” (4:24).

(3) ಶತ್ಯವರ್ತ ನಡತೆ (4:25-29). ನಾವು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಕರಿತೆಯ ನಮಾಧಿಯ ಬಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಜಟಿಂದ್ದಾದರೆ ಮತ್ತು ನಿಜ ನಿರ್ವಿವಂತಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಹಲಿಂದ್ದಿತೆಯ ಹೊನ್ನ ಬಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಧಿಲಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಹೊನ್ನತನಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಯೇಣುವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ನಡತೆಯ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೊಲನು ಕೆಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯು ನತ್ಯತೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ (4:25). ಜನರು ತಾವು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ಹಡೆಯಿಲುವುದಕ್ಕಾಗಿನ್ನರ ನುಳ್ಳಿ ಹೇಳುವ ಅಬಿಷಕ್ತಿ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಬಲು ಸಮಯದವರೆಗೆ ಮಾಡಲಾರೆವು. ನುಳ್ಳಿ ಹೇಳುವದು ಕೈನ್ತರಾದಂಥ ನಮ್ಮ ಜಾಖಿತದ ಭಾಗವಲ್ಲ. ನುಳ್ಳಿ ಹೇಳುವ ಎಲ್ಲ ಲೀಡಿಯ, ನತ್ಯದ ವಿಶ್ವ, ಅಿಶಯೋಳಿಕ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲ ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲ ಚೋಣಮಾಡುವದು, ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲ ವಿಶಲವಾಗುವದು, ನೇಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಅಥವಾ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ದಖ್ವಾಂಕ ಇವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಹೊಲನ ಮಾತನ ಅಫ್.

ನುಳ್ಳಿನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿವ ಮಾನ್ಯ ಎಂದರೆ ನತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವದು ಆಗಿದೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲೇ ಇರಿ, ನಾವು ನತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಮುಂದೆ, ನಾವು ನತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ಹೇಳು ವರಾಗಿದ್ದೇವೆ (ನೋಡಿಲ 4:15). ಇದು ನಾವೇ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದೂ ನಹ, ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮಾತನಾಡುವ ನತ್ಯವು ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವವ ರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ತ್ವೇಂಹಿನಲ್ಲಿಷ್ಟವುದಾಗಿದೆ.

ನತ್ಯತನದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಏನು? “ನಾವು ಒಬ್ಬಿಗೊಬ್ಬಿರು ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ.” ನಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಯಿಯ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮೆದುಳ ನುಳ್ಳಾಗಿದ್ದೆ ಆದರೆ ಎಂಥ ಕಷ್ಟದ ಅನುಭವ ಆಗಬಹುದು. ಉಂಟಾಗಿ ತ್ವಯಿತ್ವಿಸುವದು ಒಂದು ವಿನಾಶಕರಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದೇಹದ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳು ತ್ವರಿಯೋಂದು ಅಂಗಗಳಿಂದಿಗೆ ನತ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೊಂದರೆ ಅದು ಸಲಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ.

ಸಿಯಂತಿತ ಭಾವನೆಗಳ ಅನಿಯಂತಿತವಾದವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾತುತ್ತವೆ (4:26, 27). ಕೊಳಪು ದೇವರು ಕೊಣ್ಣಿಬಾವನೆ, ಕೊಳಜ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ಯೇಣುವೂ ಕೊಡ ಒಂದು ನಂದಭಾವದಲ್ಲ ಕೊಳಪೇಗೊಂಡನು (ನೋಡಿಲ ಮಾರ್ಕ 3:5). ತಹ್ವಾದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕೊಳಪು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ನಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಜಗತ್, ಗುಂಡುಹಾಕುವದು, ಮತ್ತು ಇತರ ದೊಂಜಿಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ವರ್ತಮಾನಪ್ರತಿಕೆಯ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ರೊಂದ ಮೇಲೆಯ ಬಿತಿಬಿಲಲ್ಲಿಷ್ಟರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆ ಲೀಡ ಯಲ್ಲ ವರ್ತಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕೊಳಪದ್ಭಾಯಾ ಕೂಡಾ, ನಾವು ಹಾಪಮಾಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಭಾವೋಂದೇಕವನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಿತಿಯಲ್ಲ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ನಮಗೆ ಕೊಳಪವೆಜ್ಞಿಸಿದರೆ, ಅದನ್ನು ನಮಾಧಾನ ಲೀಡಯಲ್ಲ ಇಂದು

ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು. ಕೋಹರವನ್ನು ಶೀಲವರವಾಗಲು ಜಡಭಾರದು ಅಥವಾ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ತೆಷ್ಟಿದ್ದಾಗಲೂ ಜಡಭಾರದು. ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ತಪ್ಪಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಪರಿಸುವರಲ್ಲ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬದಲಾಗಿ, ಯಾರೋಡನಾದರೂ ನಾವು ವೇದಲು ಕೋಹರೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಶೈತಿಯಿಂದ ಆ ಸಹೇಲಿದರ ಅಥವಾ ಸಹೇಲಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಕಿರಿಕಿಲಿಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಿಝಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಸ್ನೇಹಾನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜಿಬಿತದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳಕೊಳ್ಳ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲ, ಅತನು ಆ ಕೋಹರದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ನಾಧನೆಯ ಕಳುವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ (4:28). ಹೊಲನು ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಳಪುಮಾಡಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಅದರೆ ನಾವು ಕೆಲ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಕ್ಯಾನ್ತ್ರು ಮಾರುಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ಕಾರನ್ಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಹಿಡಿ ದ್ವಾರ್ಖೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಳಪು ಮಾಡಭಾರದು. ತೀನ್ತನ್ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾವು, ಹುಸಿಮಾಡುವ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದು ಅಥವಾ ನಾಲವನ್ನು ಹಿಂದಿರಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸಬಾರದು. ನಾವು ಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹಣನಿಳುವಾಗ ಬಲುವಾದ ಬದಲಾವಣಿಯನ್ನು ನಾವು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಾರೆ; ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹಣಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ ಆ ದೋಷವನ್ನು ನಾವು ಸಲಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಒಬ್ಬನ ಕಳುವಿನ ಅಥವಾ ಕ್ಷುದ್ರಕಳ್ಳನ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾದರೆ, ಹೊಲನು ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ತೋಡುತ್ತಾನೆ. “ಕಳಪುಮಾಡಬೇಡ.”

ಸಲಯಾದ ಪದವು ವಂಜನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ (4:29). ಹೊನ ಸ್ನೇಹಿಯಾದಂತೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಬೇಗನೇ ಜಗತ್ತು ಅಲಯಿದ ಮಾರ್ಗವು ನಾವು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಳೆಯ ವಂಜನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರುವಂಥದ್ದು ನಮ್ಮ ಬಾಯಿನ್ನು ಶುದ್ಧಿಸೋಜನವದು ಆಗಿದೆ. “ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತುಗಳ ಬರುವಾಗ (ಅಕ್ಷರನಹ, ‘ಕೊಳೆತು ಹೋದ’) ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವುಳ್ಳವರಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.” ನಾವು ಶಾಪದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಶೋಳ್ಣ ಹರಣೆಯನ್ನು, ದೂಷಣೆಯನ್ನು, ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಹಾನ್ಯವನ್ನು ಅಲಳ್ಖಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಬಾಯಿಂದ ಬಳಸುವ ಎಲ್ಲಾ ತರದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ವಂಜಿತವಾದ ಮಾತುಗಳು ಇರರಿಸುತ್ತು ಕಷ್ಟವ ಹ್ರೇಷ್ಠಿಸುತ್ತದೂ ತೀನ್ತನನ್ನು ತ್ವಿಜಂಜಿಸುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿ ಅಂದರೆ ಪರಿವರ್ತಿತ ಮಾಡಬೇಕು.

ಏಫೆನ್ 4:30 “ದೇವರ ಹವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ದುಖಪಡಿಸಬೇಡಿಲ. ಅತನಿಂದಿಲ್ಲಯೇ ಬಿಮೋಜನೆಯ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಮುದ್ರೆಹೊಂದಿರಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ತಿರುಗಿ ಹುಣಿದಿನರಂದು, ನಾವು ಆ. ತನವರು ಎಂದು ಕೋಹರಿಸುವ ಹಾಗೆ ದೇವರು ಹಲಿಶುದ್ದಾತ್ಮನಿಂದ ಮುದ್ರೆಹಾಕಿದನು (ನೋಡಿಲ 1:13, 14). ಅತನು ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ನಾವು ಆತಸಿಗೆ ಸಂತೋಷತಲನಬಹುದು ಅಥವಾ ಆಶಭಂಗಹಡಿಸಬಹುದು. ಆತನ ದುಃಖವನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಗೆ ನಾವು ಲಜಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು? “ಎಲ್ಲಾ ದ್ವೇಷ ಕೋಹ ಕ್ರೋಧ ಕಲಹ ದೂಷಣೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಿಬ್ಬಿಂದ ದೂರವಾಡಿಲ. ಒಬ್ಬಲಗೆಬಬ್ರು ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿಯೂ ಕರುಣೆಯಿಳ್ಳಿಸಬಹುದು ಇಲ್ಲ” (4:31, 32).

ಇಡುಗಡೆಯಾಗದ ಜನರ ಈ ಅಭವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾಯದಲ್ಲ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಧಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನಮ್ಮ ಉನ್ನತ ಜಿಬಿತದ ಲಿಂಗಾಗಿ ಕರೆದ ಆಕ್ರೋಗಿನಾವು ದುಃಖವನ್ನು ತರುವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಆತ್ಮಕವಾಗಿ ಮರಣಿಸಿದ ದಿಲನನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತ ದಿಲನಾಗಿ ನಾವು

బదలాయిసి కొండాగా, అగ నావు యోగ్యచాద తునుటుఫానిత లంతయ దిలనస్తు కేందుర్చేఁచే. అదు క్రిస్తునల్ల కొన జీవితపన్సు నమగే తందంథ ఆక్రోసిగే సంచేషచస్తు తరుత్తదే.

Chris Bullard

ఓప్పుణీగళు

¹Andrew T. Lincoln, *Ephesians*, Word Biblical Commentary, vol. 42 (Dallas: Word Books, 1990), 277. ²Spiros Zodhiates, ed., *The Complete Word Study New Testament*, 2d ed. (Chattanooga, Tenn.: AMG Publishers, 1991), 953-54. ³S. D. F. Salmond, “The Epistle to the Ephesians,” in *The Expositor’s Greek Testament*, ed. W. Robertson Nicoll (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1967), 3:340. ⁴Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 508. ⁵Kenneth S. Wuest, *Wuest’s Word Studies from the Greek New Testament for the English Reader: Ephesians and Colossians* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1953), 107. ⁶Salmond, 340. ⁷C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph Henry Thayer (Edinburgh: T. & T. Clark, 1901; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1977), 169, 111. ⁸Lincoln, 280. ⁹Wuest, 109. ¹⁰Lincoln, 284.

¹¹Wuest, 110. ¹²Ibid. ¹³Zodhiates, 869, 866. ¹⁴Ethelbert W. Bullinger, *A Critical Lexicon and Concordance to the English and Greek New Testament* (London: Samuel Bagster and Sons, n.d.; reprint, Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, Regency Reference Library, 1975), 499. ¹⁵Wuest, 111. ¹⁶Salmond, 345. ¹⁷Wuest, 112. ¹⁸Lincoln, 302. ¹⁹Adapted from Wuest, 114-15. ²⁰Zodhiates, 867.

²¹Lincoln, 304. ²²Salmond, 347. ²³Ibid. ²⁴Lincoln, 306. ²⁵Bauer, 604. ²⁶These definitions are given in Lincoln, 308-9; Wuest, 117. ²⁷Zodhiates, 882. ²⁸Bullinger, 431. ²⁹Wuest, 117. ³⁰Bauer, 413.

³¹Ibid., 938.